

ภาษาถิ่นต่าง

สิงหาคม ๒๕๑๔

วารสารข้าราชการ

วารสารเพื่อความก้าวหน้าของข้าราชการ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเผยแพร่วิชาการด้านการบริหารงานบุคคล
๒. เพื่อเผยแพร่แนวคิดในการปฏิบัติราชการ
๓. เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างข้าราชการ เพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดีสำหรับข้าราชการ

ท่านสมาชิกที่มีปัญหาเกี่ยวกับ กฎหมาย ระเบียบ และ
วินัยข้าราชการพลเรือน ปัญหาคดี หรือปัญหาข้อข้องใจอื่นใด
โปรดส่งคำถามไปที่ “บรรณาธิการวารสาร” นี้

จำหน่ายปลีก เล่มละ ๓.๕๐ บาท
สมาชิก ปี ๓๕ บาท รวมค่าส่ง
บอกรับที่ผู้จัดการวารสารข้าราชการ
สำนักงาน ก.พ. ถนนพหลโยธิน
โทร. ๔๐๕๔๔๔ หรือ ๔๐๓๓๓๓ ต่อ ๓๔

อาเศียรวาท
เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา

๑๒ สิงหาคม ๒๕๑๔

(วสันตดิถี)

ศรีสุภพิสุทธิ์ทิววิเศษ
สืบทอดสิ่งห่อหุ้มศรี
นับเริ่มเฉลิมชนมฤกษ์
ทวยราษฎร์กรนมนพิไล
โน้มนบประณตกรนิย
จอมทัพไผทบรมธิ
เวียนวารถวายจตุรพร
ขวัญเมืองและมิ่งพระปรมิน
ยิ่งชีวนมบรมชา
สามโลกละลนฉวีจรัญ
โพยภยสัพพายอธิประภาพ
สุนทรสถิตศิริสถา
อภิลักขณ์พระอัครนิเวศ
ขอทรงเสวยบรรลุลย์
แผ่เดชบดินทร์วิจิตร
เรไรนภรมย์อรุณ
ขอราชวโรรสพระรา
เพียบพร้อมศุภางค์พิบูลพร

นวกศกษัตริ
รประสูติกาลไชย
มหเบิกมหาสมัย
นรปลมกมลปรีดิ์
สิริกตมเหสี
ระสยามระบิอิน
อรชรวิเชียรฉิน
ทสรไอศุรีย์
ติสภาวีพัฒนพล
กิบ่สุขบ่พรรษา
อรรบวิโรคา
วรห้วงมไหศวรรย์
ฤกษ์เณกก็เช่นกัน
อริราชบัลลังก์
ศิระน้าวพระจอม
นิรทุกข์อนาทร
ขจิตาบตีศร
นฤมิตเสมอเทอญ ฯ
ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม

ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า “วารสารข้าราชการ”
(บุรณา บุญส่ง ร้อยกรอง)

ห้องสมุด
สำนักงาน ก.พ.

ประมวลปัญหาและทางปฏิบัติ

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

รวบรวมโดย นายประวิณ วัฒนคร

พิมพ์เสร็จแล้ว จำนวนจำกัด ๕๐๐๐ เล่ม

ราคาเล่มละ ๖๐ บาท ค่าส่งทางไปรษณีย์อีก ๕ บาท

๕๐๐๐ เล่ม พร้อมส่งเงินไปผู้จัดการสวัสดิการ ก.พ.

สำนักงาน ก.พ. ถนนพิษณุโลก กรุงเทพฯ ๓

ส่งจ่ายเงินที่ ป.ท. สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี

วารสารข้าราชการ

ปีที่ ๑๖

ฉบับที่ ๘

สิงหาคม ๒๕๑๔

ผู้แทน หก ด้านบาท

๑

ราษฎรบางกอก

ระบบ ซี อี เอ

๑๑

อุตสาหกรรมประกอบ

เงินคือนั่ง

๑๘

วารินทร์ มุขบรรณ

ข้อคิดจาก สหวิทยา

๒๓

พ.ศ.ค. บัญชา เติมนันท์

แนวคอบ วิชาภาษาอังกฤษ

๒๕

พลสิทธิ์ หนูชัย

คนหนุ่มสาว

๓๓

ดร. บรรพต วีระชัย

อัครนิยหรือปวนัยค์

๓๗

วิเชียร เกตุสิงห์

แนวคอบคัดเลือกราชการชนจติความเป็นชนคิ

๔๕

จามรี วิสุทธิกุล

แนวคอบ เหตุการณ์ปัจจุบัน

๕๕

ดร. เกษม ศิริสัมพันธ์

คอบปัญหา ระเบียบข้าราชการพลเรือน

๕๘

คอบปัญหา เกี่ยวกับงานคลัง

๖๓

กฎหมายและระเบียบใหม่

๖๗

สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก

๗๕

ชาติ เอี่ยมกระสุน

ที่ปรึกษา

พันเอกจินดา

ณ สงขลา

เลขาธิการ ก.พ.

นายประวิณ

ณ นคร

รองเลขาธิการ ก.พ.

นายโสรัจ

สุวัชรกุล

รองเลขาธิการ ก.พ.

บรรณาธิการ

นายเชียร

ธรรมาธิปต์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายอรุณ

แก้วไชโย

ดร. วิลาศ

สิงหวัด

กองบรรณาธิการ

นายประเชษฐ

วาทกลินหอม

ผู้จัดการ

เรือเอก ผจง

คันติเฉลิม

นายสมสละ

จิรพันธ์

ผู้ช่วยผู้จัดการ

นายสมพงษ์

ศรีวิมล

นายเสริมสุข

โกวิทวานิช

กองจัดการ

นายบุญธรรม

นิภารัตน์

นายพุทธพย์

มณศรี

นายสุพจน์

สารกิจ

นายบุญธรรม

กิจปรีดาบริสุทธิ์

นายชาติ

เอี่ยมกระสุน

โรงพิมพ์

มณฑลการพิมพ์ พระนคร

ฝ่ายศิลป์

นายอุดม

มุงเกษม

ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

นางจรัส

อ่องจรด

อนาคตของชาติ

...ชาติประเทศเหมือนข้า ราชกรัประชาเหมือนร่างกาย แม้นชีพมลาย ร่างกาย ก็เป็นปฏิภูล

กล่าวกันว่าประเทศประกอบด้วยประชาชนซึ่งตั้งมั่นอยู่ในดินแดนอันมีขอบเขต เป็นที่แน่นอน มีอำนาจอธิปไตยในการที่จะจัดการปกครองตนเอง อีกทั้งมีการจัดระบบการปกครอง โดยมีวัตถุประสงค์มุ่งให้ประเทศมีความมั่นคงเจริญก้าวหน้าในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ในบางประเทศก็นิยมเรียกกันว่าเป็นระบอบการปกครองที่ดำรงไว้ซึ่งความเอกภาพ เสรีภาพและภราดรภาพ หรือในบางประเทศก็ยึดมั่นในหลักที่ว่าระบบการปกครองนั้นเป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน (ประชาชนในที่นี้หมายถึงประชาชนส่วนใหญ่และส่วนรวม ไม่ใช่ประชาชนหมู่หนึ่งหมู่ใด กลุ่มหนึ่งกลุ่มใด และโดยเฉพาะกลุ่มซึ่งมีอำนาจปกครอง และถือบังเหียนประเทศ หรือกลุ่มซึ่งมีอำนาจในทางเศรษฐกิจ)

ประชาชนมีการเกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นของแน่แท้ ประเทศก็เช่นกัน ย่อมมีการเกิด แก่ เจ็บ และตาย ประเทศจะเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าหรือล่มจมในที่สุด ก็อยู่ที่ประชาชน และโดยเฉพาะประชาชนกลุ่มซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยโดยตรง และกลุ่มซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองประเทศ

กล่าวกันว่า กรุงโรมต้องล่มจมไปเพราะการใช้อำนาจในการปกครองประเทศไปในทางที่ผิด กลุ่มชนชั้นปกครองใช้อำนาจเพื่อประโยชน์เฉพาะของคนบางกลุ่มซึ่งอยู่ในเมืองหลวง บรรดาขุนนางต่างกอบโกยเพื่อสร้างความมั่งคั่งเฉพาะตัว ครอบครัวและสมุน มีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงในทางการเมืองเศรษฐกิจและสังคม ระหว่างชนชั้นปกครองและผู้ถูกปกครอง มีการแตกแยก

ความสามัคคีและแย่งชิงอำนาจระหว่างกลุ่มชนชั้นปกครอง มีการขูดรีดกดขี่ข่มเหงราษฎร และมีการคอร์รัปชันปรากฏเป็นปกติทั่วไป บรรดาเจ้านายมัวเมาหลงใหลในอำนาจและการบำเรอของนางบำเรอ ขาดการเอาใจใส่ดูแลปกครองและทำนุบำรุงหัวเมืองให้ประชาชนส่วนใหญ่อยู่เย็นเป็นสุข เมื่อขาดคุณธรรมในหลายประการดังกล่าวแล้ว กรุงโรมซึ่งกล่าวกันเจริญถึงสุดยอตกก็พบจุดล่มจมในที่สุด

ในปัจจุบันนี้มีความรู้สึกว่ในประเทศไทยเรามีปรากฏการณ์หลายประการ อาทิเช่น ความรู้สึกว่ขาดความมั่นคงปลอดภัยในเรื่องชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน ประชาชนชาติที่พึ่งจากฝ่ายข้าราชการ มีการแตกความสามัคคีระหว่างประชาชนกับฝ่ายปกครอง หรือแม้แต่ฝ่ายราชการกันเองก็มีการประสานงานกันบ่อยครั้งแทนการประสานงานและในบางกรณีถึงขั้นบ่อนทำลายกันทั้งในทางตรงและในทางอ้อมก็มี อีกทั้งมีความเชื่อว่มีการคอร์รัปชัน ซึ่งเปรียบเสมือนเนร่ายลูกกลามอยู่ไปทั่วในระบบราชการ เข้าทำนองที่ว่าที่ไหนน้ำไม่ลดตอก็ไม่ผุด หรือกว่าน้ำจะลดตอก็คงจะเน่าเปื่อยไปเสียก่อนแล้ว

เข้าใจว่ปรากฏการณ์เพียงบางประการที่เสนอมานี้ คงจะเป็นมูลเหตุเพียงพอที่จะทำให้หวนนึกไปว่หากไม่มีมาตรการเพื่อปรับปรุงแก้ไขเหตุดังกล่าวอย่างได้ผลแล้ว ก็จะเป็นภัยใหญ่หลวงต่ออนาคตของประเทศชาติ ถ้าไม่รีบป้องกันแก้ไขเสียในขณะนี้ หรือถ้าชาวไทยส่วนรวมไม่โหยงติสนใจและเสียสละผลประโยชน์ส่วนตัวเพื่อส่วนรวมเพื่อช่วยกันแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าวแล้วก็คงจะรอ ๆ กันไปจนกว่าเวลานั้นจะมาถึง ..ใครจะทราบว่อนาคตของชาติจะเป็นอย่างไร

อ่อนแอจะแพ้ภัย

(อินทรวงศ์ ๑๒)

โลกหมุนไม่รู้หยุด
และมนุษย์ก็สุดจะมอง
สองเพศผสมสอง
ก็เกิดและแน่นสกล

ผลผลิตมีพอกิน
ปฏิภินจะอลวน
แข็งแรงจะยืนชนม์
ชนะเขาจะอยู่สบาย

อ่อนแอจะแพ้ภัย
ก็แหละใครจะยอมมลาย
หวังอยู่ก็สูญตาย
จะมีหวนมีพรนมพรัง

โลกในอนาคต
จะระทดและสุดคั่น
ขาดธรรมประคองตั้ง
มนุษย์จะสุดคะนอง

กลียุคินยายแต่ง
ก็จะแบ่งพิชิตสยอง
ครองโลกและลำพอง
ก็แหละใครจะปราบอธรรม ?

คนวอนพระเจ้าช่วย
ก็จะม้วยมีหลายมีจำ
ความโง่สนองนำ
ผิวกระดูกก็บ่นประลัย !

จิราพร วิเสโส

ผู้แทน หก ล้านบาท

โดย ราชบุตรบางกอก

ลูกสาวคนเล็กของผมซึ่งกำลังเรียนอยู่ชั้น ป. ๗ เห็นประกาศต่าง ๆ เกี่ยวกับการเลือกตั้งตามวงเวียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครเข้า ก็นั่งคำถาม ถามพ่อว่า ผู้แทนนี่อะไรกันพ่อ เลือกไปทำไมกัน ใครเลือก เลือกอย่างไร เลือกไปแล้วได้ประโยชน์อะไร เหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของคำถาม ซึ่งตามกันมาเป็นแถวเป็นแนวหยุดไม่ได้ ท่านผู้อ่านคงหომองเห็นภาพ เวลาเด็ก ๆ เขาถามอะไรกันนั้น มักจะถามเป็นเป็นกล จนผู้ใหญ่เองตอบไม่ได้ก็มีอย่างเรื่องนี้เป็นต้น ความจริงเด็ก ๆ น่าจะได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น จากพ่อแม่หรือจากทางโรงเรียนมาพอสมควร แล้วซึ่งเป็นการปลุกฝังให้เด็กได้เข้าใจในระบอบประชาธิปไตยเสียแต่ยังเล็ก ๆ อยู่ แต่คิดไปอีกที ผมว่าการที่จะสอนและทำความเข้าใจกันในเรื่องของประชาธิปไตยนั้น ไม่ใช่ของง่ายนัก เพราะผู้ใหญ่หรือครูเองก็ยังไม่ค่อยเข้าใจ อยู่เหมือนกันว่ามันคืออะไรกันแน่ มีประโยชน์อะไรต่อบ้านเมืองและต่อตัวเราเองบ้าง เอาเป็นอันว่าปัญหาเรื่องประชาธิปไตยนั้นเห็นที่จะต้องเก็บไว้ก่อน หันมาพูดถึงเรื่องผู้แทนตามประกาศต่าง ๆ ดีกว่า

ผมจำได้ว่า ผมตอบลูกไปว่าผู้แทนก็คือผู้ที่สมัครเข้ามาให้ราษฎรหรือ
คนอย่างเราๆ ในเขตจังหวัดที่เราอยู่นี้แหละ เลือกเขาเป็นผู้แทนเพื่อให้เข้าไป
พูดแทนราษฎรในสภาผู้แทน ซึ่งเมื่อก่อนเขาเรียกว่าผู้แทนราษฎร ในสภาผู้แทน
เขาก็พูดกันในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับการพิจารณาร่างกฎหมายที่จะออกเป็น
กฎหมายมาใช้บังคับแก่ราษฎร และการกระทำตามรัฐบาล หรือการตั้งคำถามให้
รัฐบาลตอบชี้แจงในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล
หรือการทำงานของทางราชการ และงานอื่นๆ ที่รัฐบาลรับผิดชอบและทำอยู่ ซึ่ง
เป็นการคอยควบคุมดูแลการบริหารงานของรัฐบาลนั่นเอง สรุปรวมความว่าผู้แทน
ที่ราษฎรเลือกตั้งนั้น เป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญ และต้องทำ

หน้าที่เป็นปากเสียงแทนราษฎร เพื่อประโยชน์ของราษฎรเป็นส่วนรวม ไม่ใช่
ของตนเอง ถ้าทำเพื่อตนเองก็ผิดวัตถุประสงค์ของการเป็นผู้แทน ซึ่งไม่ควรจะ
เป็นผู้แทนแต่ไม่รู้ว่าจะเรียกว่าอะไรดี

ลูกถามต่อไปว่า ลูกเลือกตั้งได้ไหม เห็นเขาไปตั้งโรงเลือกตั้งใน
โรงเรียนลูก พ่อละเลือกที่ไหน พ่อจะเลือกใคร ผมก็เลยได้คิดอีกนิดหนึ่งว่า
ราษฎรทุกคนคงอยากที่จะเลือกผู้แทนของตนให้ไปทำหน้าที่เป็นปากเสียงแทนตน

ในรัฐสภากันทั้งนั้น ถ้าหากผู้แทนทำให้ราษฎรเกิดความเลื่อมใสในผู้แทน แม้แต่เด็ก ๆ ซึ่งไม่ค่อยรู้เรื่องราวอะไรนักก็อยากจะออกเสียง เพราะความจริงแก่ก็ได้เคยออกเสียงเลือกหัวหน้าให้ทำหน้าที่แทนแก่ในโรงเรียนอยู่แล้ว ส่วนปัญหาที่ถูกถามนั้น พ่อก็ได้ตอบไปว่า ผู้ที่จะเลือกผู้แทนได้นั้นต้องอายุครบ ๒๐ ปี บริบูรณ์เสียก่อน ซึ่งถือกันว่าเป็นผู้ที่สามารถตัดสินใจเลือกผู้แทนของตนเองได้แล้ว เด็ก ป. ๗ ยังเลือกไม่ได้ สำหรับพ่อก็จะไปลงคะแนนเลือกตั้งที่โรงเลือกที่เขาตั้งไว้ไม่ห่างไกลจากบ้านเรานัก พ่อก็ไปเลือกที่นั่น แล้วก็ได้อธิบายถึงวิธีลง

คะแนนให้ลูกทราบโดยละเอียด แต่ปัญหาที่ว่าเลือกใครนั้นพ่อก็เห็นว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งคราวนั้นมีคนที่น่าสนใจอยู่หลายคนด้วยกัน เป็นต้นว่าคุณหญิงของท่านอดีตนายกรัฐมนตรี คง อภัยวงศ์ ผู้ทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติ หรือคนหนุ่มมีความรู้ ซึ่งหนุ่มจริง ๆ หากเข้ามาสมัครรับเลือกตั้งเพื่อทำหน้าที่ผู้แทนของปวงชนชาวไทย หรือว่าจะเลือกผู้มีความชำนาญในการบริหารการปกครองอย่างยอดเยี่ยมมาแล้ว ฯลฯ ล้วนแต่คนดี ๆ มีความสามารถทั้งนั้น มีผู้สมัครทั้งหมด ๑๐ กว่าคน เลือกได้เพียงคนเดียว เพราะเป็นการเลือกเข้าไปแทนผู้แทนที่ถึงแก่กรรมไปคนหนึ่งหรือว่าจะเลือกตามพรรค เพราะชอบพรรคคนไหนพรรคคน ใด ก็

หลายพรรคให้เลือกไม่ต้องสนใจเรื่องคนสมัครนักเวลานยังไม่รู้ว่าจะเลือกใครดี

บทสนทนาของเราอีกตอนหนึ่งซึ่งก็น่าสนใจอยู่เหมือนกัน คือ ที่หนังสือพิมพ์ลงข่าวว่าต้องใช้เงินตั้ง ๖ ล้านบาทในการเลือกตั้งคราวนั้น มันเงินอะไร เงินใคร ใช้ทำอะไร ทำไมถึงมากมายอย่างนั้น ผมก็ขี้แจงไปว่าเงินนั้นไม่ใช่ของใครคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นเงินภาษีอากรที่ทางราชการเก็บมาจากราษฎรนั่นเอง พุดง่าย ๆ ว่าราษฎรเลือกผู้แทนนั้นต้องใช้เงินของตนเองเป็นค่าใช้จ่ายในการเลือกผู้แทน รวมทั้งค่ารถ ค่าเสื้อผ้า ค่าอะไร ๆ ที่ใช้ไปในวันไปลงคะแนนเลือกตั้ง แล้วก็เงิน ๖ ล้านบาทซึ่งมันมากมายเสียเหลือเกิน ไม่ว่าจะสำหรับเด็ก ๆ หรือผู้ใหญ่ชั้น เขาใช้จ่ายไปเป็นค่าพิมพ์แบบพิมพ์ต่าง ๆ เช่น ประการต่าง ๆ บัตรลงคะแนน เป็นค่าหีบลงคะแนน ค่าโรงลงคะแนน ค่าพาหนะขนส่ง ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ไปช่วยทำงานในวันเลือกตั้ง ทวทงจังหวัดพระนครมีหน่วยเลือกตั้ง ๘๐๓ หน่วย มีเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้งคือกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง เสมียน คณะกรรมการ ทหาร กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ประมาณหน่วยละ ๑๒ คน รวมแล้วอย่างน้อยก็ต้องใช้คนประมาณ ๙,๖๓๖ คน ใช้หีบ ๘๐๓ ใบ มีโรงเลือกตั้งทั้งหมด ๘๐๓ โรง และมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอีกมากมายทั้งของราชการและเอกชนอีกทั้งผู้มีสิทธิไปออกเสียงเลือกตั้งด้วย ซึ่งจะสิ้นเปลืองไปอีกเท่าไรไม่อาจทราบได้

เด็ก ๆ ก็ร้องกันว่า โอโฮ ผู้แทนคนหนึ่งราคาตั้ง ๖ ล้านบาทนะ แพงจัง แล้วผู้แทนทำอะไรให้ได้บ้าง ได้ประโยชน์คุ้มกับเงินที่ลงทุนไปหรือเปล่า ผมก็ได้พลอบใจเด็กว่า เรื่องเงินไม่สำคัญเท่ากับว่า ผู้แทนได้ทำหน้าที่ให้ถูกต้องและเหมาะสมกับฐานะที่ตนเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยหรือไม่ แล้วก็ค่าของผู้แทนที่ตกไม่อาจตราค่าเป็นเงินตราได้ ขอให้ผู้ใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งใช้คิดครับ.

ระบบซี อี เอ

โดย อุตต บัญประกอบ

ในการบริหาร นโยบายของรัฐบาลจะดีเพียงไร หากผู้รับไปปฏิบัติไม่มีสมรรถภาพแล้วก็ไร้ผล นักบริหารระดับสูงซึ่งเป็นฝ่ายประจำจึงมีความสำคัญมาก ในมลรัฐแคลิฟอร์เนียของสหรัฐอเมริกา หัวหน้าหน่วยงานระดับกรมส่วนมากเป็นตำแหน่งทางการเมือง ความต้องการฝ่ายประจำที่เข้มแข็งจึงมีมากยิ่งขึ้น รัฐบาลมลรัฐจึงหาวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการจัดตั้งระบบ Career Executive Assignments ขึ้นมา แม้ระบบนี้จะช่วยรัฐบาลแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้เกี่ยวกับการเลือกฝ่ายประจำดำรงตำแหน่งในระดับสูง ก็ยังไม่อาจให้ความพอใจแก่บุคคลฝ่ายต่าง ๆ ได้ถึงกระนั้นก็นับเป็นก้าวใหม่อีกก้าวหนึ่งในวงการบริหารงานบุคคล

ระบบ Career Executive Assignments (ซึ่งต่อไปนี้จะใช้คำว่า 'ระบบ ซีอีเอ') หมายถึงระบบการแต่งตั้งข้าราชการประจำในมลรัฐแคลิฟอร์เนียให้ดำรงตำแหน่งเกี่ยวกับการบริหารในระดับสูง และเกี่ยวกับงานด้านนโยบาย ส่วนใหญ่เป็นตำแหน่งตั้งแต่ระดับหัวหน้ากองขึ้นไป

รัฐสภามลรัฐแคลิฟอร์เนีย ได้เห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของรัฐบาลด้วยความริเริ่มของ ก.พ. ที่จัดให้ระบบ ซีอีเอ และได้ออกเป็นกฎหมายในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ความจำเป็นที่ต้องมีระบบนี้เนื่องมาจากการบริหารของรัฐบาลกว้างขวาง และยุ่งยากซับซ้อนขึ้นทุกขณะ รัฐบาลจำเป็นต้องมีข้าราชการประจำคอยช่วยเหลือสนับสนุน แต่ระบบการแต่งตั้งบุคคลดำรงตำแหน่งที่มีความรับผิดชอบสูงตามที่เคยปฏิบัติกันอยู่เป็นอุปสรรคต่อรัฐบาล ในการจัดหาคนมาปฏิบัติตามนโยบายให้เป็นผล สาเหตุสำคัญเกี่ยวกับเรื่องนี้มี ๓ ประการด้วยกันคือ

ประการแรก การเลื่อนบุคคลขึ้นดำรงตำแหน่งที่มีความรับผิดชอบสูง มักจะจำกัดอยู่เฉพาะในกรมและในเฉพาะสายงาน

ประการที่สอง วิธีการเลือกสั้นเปลืองเวลาและมีขอบเขตจำกัด เพราะต้องสอบข้อเขียน มีกระบวนการสอบที่ยาว และจำกัดอยู่ในกฎ Rule of Three

ประการที่สาม การถอดถอนข้าราชการซึ่งไม่มีสมรรถภาพในการปฏิบัติงานกระทำได้ยากไม่เหมือนกรณีกระทำผิดทางวินัย ตามสภาพการณ์ดังกล่าว รัฐบาลจึงได้แก้ปัญหาเฉพาะหน้าโดยการแต่งตั้งข้าราชการประเภท Exempt Appointment เข้ารับผิดชอบแทน (ข้าราชการประเภทนี้ไม่ได้อยู่ภายใต้ระเบียบ และกฎเกณฑ์ของ ก.พ. Department of Finance เป็นผู้กำหนดตำแหน่ง เงินเดือน และวางระเบียบเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง จัดได้ว่าเป็นข้าราชการการเมืองประเภทหนึ่ง ส่วนหัวหน้าหน่วยงานระดับกรมซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองดังกล่าวแต่ต้นนั้นเรียกว่า Statutory Appointment ตำแหน่งประเภทหลังนี้รัฐสภาเป็นผู้กำหนดเงินเดือน อนึ่งมีบางกรมแต่เป็นส่วนน้อยที่ใช้วิธีการประจำเป็นหัวหน้า เช่น สำนักงาน ก.พ. เป็นต้น) ก.พ. ได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหา จึงริเริ่มจัดระบบซีเอขึ้นซึ่งเป็นลักษณะผสมระหว่างระบบข้าราชการประจำกับระบบ Exempt Appointment

การเลือกข้าราชการดำรงตำแหน่งตลอดจนการพ้นจากตำแหน่งซีเอ มีหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่ต่างไปจากข้าราชการทั่วไป โดยสรุปแล้วข้อแตกต่างที่สำคัญมี ๓ ประการคือ

ประการแรก กฎหมายให้อำนาจ ก.พ. เป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเลือกสรรแต่งตั้งและการพ้นจากตำแหน่งซีเอ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในทางปฏิบัติ

ประการที่สอง ผู้ได้รับการแต่งตั้งดำรงตำแหน่งซีเอ ต้องเป็นข้าราชการประจำของมลรัฐแคลิฟอร์เนียและต้องผ่านการสอบแข่งขัน

ประการที่สาม ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งให้ผู้ครองตำแหน่งซีเอ พ้นจากตำแหน่งซีเอ กลับไปดำรงตำแหน่งครั้งก่อนที่มาดำรงตำแหน่งซีเอได้ และกรณีเช่นนี้ไม่ถือว่าเป็นการลงโทษ

ตามหลักการ^๕ ก.พ. มลรัฐแคลิฟอร์เนียสามารถเลือกสรรผู้มีความรู้ความสามารถไว้เพื่อให้ผู้รับผิดชอบฝ่ายบริหารได้พิจารณาเลือกใช้ได้ตามความประสงค์

ตำแหน่งใดจะเป็นตำแหน่งซีอีโอ. ก.พ. เป็นผู้กำหนด ซึ่งอาจจะกำหนดโดยใช้อัตราเงินเดือนที่กรมได้รับเพิ่มใหม่ หรือเปลี่ยนจากตำแหน่งอื่นที่มีอยู่เดิม กรณีหลังนั้นสองประเภท ประเภทแรกเป็นการเปลี่ยนจากตำแหน่งที่ว่างลงแล้ว ประเภทที่สองเป็นการเปลี่ยนจากตำแหน่งขณะที่ผู้ดำรงตำแหน่งใกล้เคียงพ้นจากตำแหน่ง ในประเภทที่สองนี้เมื่อ ก.พ. มีมติให้เปลี่ยนเป็นตำแหน่งซีอีโอ จะมมติให้มีผลเมื่อตำแหน่งนั้นว่างลงทันทีเพื่อให้กระทบกระเทือนต่อผู้ดำรงตำแหน่ง โดยทั่วไปตำแหน่งที่ ก.พ. จะกำหนดเป็นตำแหน่ง ซีอีโอ ต้องเป็นตำแหน่งที่มีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการให้คำแนะนำ ความคิดเห็นในการวางนโยบาย การแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดจากการใช้นโยบาย แผนงานที่ตำแหน่งซีอีโอรับผิดชอบต้องมีความสำคัญมากต่อกรม นอกจก^๕ แล้วตำแหน่งที่จะกำหนดเป็นซีอีโอ ต้องเป็นตำแหน่งที่รายงานโดยตรงต่อหัวหน้าหน่วยงานระดับกรมหรือรอง แต่บางกรมที่มีปัญหายุ่งยากซับซ้อน อาจมีตำแหน่ง ซีอีโอ รายงานต่อตำแหน่งซีอีโอระดับเหนือขึ้นไป และตำแหน่งหลังจกรายงานต่อหัวหน้าหน่วยงานระดับกรมอีกชั้นหนึ่ง เมื่อกรมขอเปลี่ยนตำแหน่งเป็นซีอีโอ ก็มักจะขอกำหนดเงินเดือนสูงขึ้นด้วย แต่ ก.พ. จะพิจารณา กำหนดเงินเดือนตามหน้าที่และความรับผิดชอบพร้อมกับเปรียบเทียบกับหน่วยงานของเอกชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐบาล ตำแหน่งที่กำหนดเป็น ซีอีโอ แล้ว จะใช้คำ ซีอีโอ ต่อท้ายชื่อตำแหน่งเช่น Chief, Audits Division, C.E.A.

ผู้ที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งดำรงตำแหน่ง ซีอีโอ ต้องเป็นข้าราชการประจำของมลรัฐแคลิฟอร์เนีย มีคุณสมบัติและพินความรู้ตามที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งที่จะแต่งตั้งและต้องผ่านการสอบแข่งขันตำแหน่งซีอีโอซึ่ง ก.พ. เป็นผู้สอบ การกำหนดคุณสมบัติและพินความรู้สำหรับตำแหน่ง ซีอีโอ ก็คล้ายคลึงกับตำแหน่งอื่น แต่ต่างกันที่ตำแหน่งซีอีโอกำหนดไว้กว้างกว่า ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติและพินความรู้สำหรับตำแหน่งต่าง ๆ ในแคลิฟอร์เนียต่างกับของไทย ในประเด็นที่ว่าของเขานิกำหนดไว้แคบตามลักษณะงาน ส่วนของไทยกำหนดไว้แคบตามวุฒิการศึกษา

การสอบตำแหน่งข้อเ ได้ดัดวิธีดำเนินการที่เย็นเยือกแต่เดิมออกไป และมุ่งจะเลือกคนที่มีความรู้ความสามารถในด้าน Management พยายามหลีกเลี่ยงการสอบ Technical Subject Matter ทั้งนี้เพราะเห็นว่าเป็นความรู้พื้นฐานที่ได้มาจากการศึกษาและจากการทำงาน การสอบตำแหน่งข้อเ ก.พ. เป็นผู้สอบและมีเครื่องมือสำคัญสำหรับดำเนินงานอยู่ ๔ อย่างคือ

๑. Executive Roster ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ ก.พ. ใช้ประมวลข้อมูลเกี่ยวกับข้าราชการประจำไว้ ซึ่งมีข้อมูลเกี่ยวกับประวัติตัว ประวัติการศึกษา สายงานที่ปฏิบัติ ทักษะคติและประสบการณ์ทาง Management ผู้ที่จะเป็นสมาชิก Executive Roster จะต้องได้รับเงินเดือนถึงเกณฑ์ที่กำหนด หรือเป็นผู้มีสิทธิเข้าสอบตำแหน่ง ข้อเ และผู้เป็นสมาชิกทุกคนต้องเข้าทดสอบ ซึ่งเป็นการทดสอบโดยใช้ข้อเขียนใช้เวลา ประมาณ ๓ ชั่วโมง แต่ไม่มีเกณฑ์ตัดสินได้หรือตก เป็นการทดสอบเพื่อประมวลข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ทาง Management ของผู้จะเป็นสมาชิกไว้ รายละเอียดเกี่ยวกับ Executive Roster จะไม่บอกกล่าวในที่นี้

๒. Screening Committee ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ ก.พ. ผู้แทนของกรม และบุคคลจากภายนอกจะใช้ในกรณีที่ผู้สมัครจำนวนมาก คณะกรรมการจะพิจารณาเลือกบรรดาผู้ที่เหมาะสมไว้สอบต่อไปจำนวนหนึ่ง โดยอาศัยการพิจารณาข้อมูลจาก Executive Roster แต่คณะกรรมการ ไม่มีสิทธิจะจัดลำดับที่ระหว่างผู้ได้รับการคัดเลือกนั้นว่าใครเหมาะสมกว่ากัน

๓. Final Rating Committee ซึ่งประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ ก.พ. ผู้แทนของกรม และบุคคลจากภายนอก ปกติกรรมการชุดนี้จะเป็นผู้ที่อาวุโสกว่า Final Rating Committee มีหน้าที่ทำการสอบสัมภาษณ์ผู้สมัครสอบเพื่อดำรงตำแหน่ง ข้อเ ในการตัดสินการสอบนั้นต่อผลการสอบสัมภาษณ์ คือคิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ส่วนข้อมูลที่ได้จาก Executive Roster จะใช้ช่วยประกอบการสัมภาษณ์แต่มี ด้มีผลโดยตรงต่อการให้คะแนน

๔. Rule of Ten เมื่อ Final Rating Committee ตัดสินว่าผู้ใดสอบได้และไม่ได้ แล้วก็จะจัดผู้สอบได้เป็น ๓ กลุ่มคือ

- (๑) First qualified group
- (๒) Second qualified group
- (๓) Third qualified group

ตามระเบียบแล้ว ไม่มีข้อกำหนดว่า ในกลุ่มหนึ่ง ๆ จะต้องมีคน และในแต่ละกลุ่มจะไม่เรียงชื่อตามลำดับคะแนน แต่เรียงตามตัวอักษร ในการจัดส่งรายชื่อผู้สอบได้ให้กรมพิจารณาแต่งตั้ง ก.พ. จะส่งชื่อในกลุ่มแรกก่อน และกลุ่มรองลงไปตามลำดับ โดยมีเงื่อนไขว่า ในแต่ละกลุ่มนั้นต้องมีชื่อผู้สอบได้ ไม่น้อยกว่า ๑๐ ชื่อ หากมีน้อยกว่า ๑๐ ชื่อ จะต้องรวมรายชื่อผู้สอบได้ ในกลุ่มต่อไปด้วยให้ได้ ไม่น้อยกว่า ๑๐ ชื่อ หากทั้งบัญชีสอบมีไม่ถึง ๑๐ ชื่อ และกรมต้องการรายชื่อผู้สอบได้มากกว่านั้น เลขาธิการ ก.พ. อาจพิจารณารวมรายชื่อจากบัญชีสอบตำแหน่งข้อ ๕ อื่นที่มีระดับเงินเดือนใกล้เคียงกัน กรมจะเลือกแต่งตั้งผู้ใดก็ได้ตามรายชื่อที่ ก.พ. ส่งไป การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ข้อ ๕ นี้ ไม่มีการทดลองปฏิบัติราชการ ทั้งนี้เพราะผู้บังคับบัญชาจะสั่งให้ผู้ดำรงตำแหน่งข้อ ๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อใดก็ได้ อีกประการหนึ่งตำแหน่งข้อ ๕ ก็เป็นตำแหน่งบริหารงานในระดับสูง ซึ่งในการพิจารณาเลือกผู้ดำรงตำแหน่งก็ได้พิจารณาเลือกสรรจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ฉะนั้นหลักเรื่องการทดลองปฏิบัติราชการ จึงมีความหมายน้อยมาก

แม้ระบบ ข้อ ๕ จะมีความมุ่งหมายให้ฝ่ายบริหารมีความคล่องตัวในการเลือกคนปฏิบัติงานเพื่อสนองนโยบาย แต่ก็ให้หลักประกันความมั่นคงต่อข้าราชการด้วย ตามระเบียบผู้บังคับบัญชาจะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ดำรงตำแหน่ง ข้อ ๕ ทราบล่วงหน้าก่อนวันพ้นตำแหน่ง ๒๐ วัน และต้องแจ้งให้ ก.พ. ทราบด้วย ในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวผู้ดำรงตำแหน่งมีสิทธิตามกฎหมายที่จะหารือถามไถ่เกี่ยวกับเรื่องที่จะต้องพ้นตำแหน่งซึ่งเป็นทางที่จะให้ทราบเหตุผลและเกิดความเข้าใจกัน แต่หากการให้พ้นจากตำแหน่งเนื่องมาจากเหตุผลเกี่ยวกับ อายุ เพศ ฐานะ การสมรส ศิวิ เชื้อชาติ ตระกูล ศาสนา ความผูกพันทางการเมืองหรือความคิดเห็นทางการเมืองแล้วผู้ดำรงตำแหน่งย่อมมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ. ได้ภายใน ๓๐ วันนับตั้งแต่วันได้รับแจ้ง การพ้นจากตำแหน่งข้อ ๕ นอกจากจะเป็นความประสงค์ของผู้บังคับบัญชาแล้ว อาจจะเห็นความสมัครใจของผู้ดำรงตำแหน่งก็ได้

ข้าราชการที่พ้นจากตำแหน่ง ข้อ ๕ จะมีสิทธิกลับไปดำรงตำแหน่งครั้งก่อนที่ดำรงตำแหน่งข้อ ๕ หรือตำแหน่งในระดับเดียวกัน วิธีปฏิบัติก็เกี่ยวกับเรื่องนมารายละเอียดหลายประการ

ด้วยกัน ซึ่งเกินกว่าที่จะกล่าวไว้ ณ ที่นี้ได้ แต่โดยหลักใหญ่แล้ว วิธีปฏิบัติต่างๆ เหล่านี้ จะมีผลไม่ทำให้ข้าราชการผู้ได้รับแต่งตั้งตำแหน่งข้อเอต้องเสียสิทธิไป

ระบบข้อเอ ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์หลายประการซึ่งสรุปได้ดังนี้

ประการแรก ระบบนี้ไม่ให้สิทธิพิเศษอย่างไรแก่ผู้ดำรงตำแหน่ง จึงมีข้อสงสัยว่า การปฏิบัติงานด้วยความเสียสละและหวังในเกียรติยศจะยั่งยืนได้เพียงใด

ประการที่สอง State Employee Association ซึ่งเป็นผู้ดูแลรักษาสวัสดิการของ ข้าราชการที่เป็นสมาชิก ไม่สู้จะสนับสนุนระบบ ข้อเอ นักเพราะเห็นว่าให้อำนาจแก่หัวหน้าส่วน กับการระบอบกรรมมากไป เป็นการเปิดโอกาสให้การพิจารณาแต่งตั้งเป็นไปโดยเหตุผลทางการเมือง เป็นสำคัญ ข้าราชการซึ่งต้องการจะก้าวหน้าในระบบข้อเอแทนที่จะมุ่งหน้าบากบั่นปฏิบัติงานเพื่อ ประโยชน์ของรัฐก็จะต้องเข้าคลุกคลีกับวงการเมือง

ประการที่สาม การกำหนดเงินเดือนตำแหน่ง ข้อเอ มีข้อจำกัดอยู่บ้าง แม้ ก.พ. จะ มีหลักการกำหนดเงินเดือนโดยเปรียบเทียบกับหน่วยงานเอกชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐบาลก็ตาม ^{๕๕} เพราะเงินเดือนของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม ซึ่งรัฐสภาเป็นผู้กำหนดค่อนข้างต่ำและไม่ ค่อยจะได้รับการปรับปรุง กฎหมายก็กำหนดไว้ให้ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมต้อง มีเงินเดือนสูงกว่าตำแหน่งอื่น เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ส่งผลให้เงินเดือนตำแหน่งระดับรองลงไปด้วย

ประการสุดท้ายการที่กำหนดให้เฉพาะข้าราชการประจำของมลรัฐแคลิฟอร์เนียเท่านั้น มีสิทธิสอบเพื่อดำรงตำแหน่ง ข้อเอ มักจะมีผู้วิจารณ์ว่าเป็นเหตุให้ โอกาสการเลือกคนลดน้อยลง ต่อไปเมื่อกิจการบริหารของมลรัฐขยายตัวกว้างขวางขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ขณะนั้นแล้ว การเลือกในวง จำกัดเช่นนี้จะก่อให้เกิดปัญหาขึ้นก็ได้

อย่างไรก็ดี แม้ระบบ ข้อเอ จะได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ในทางที่ไม่เป็นคุณอยู่บ้าง แต่ก็เป็นเครื่องมืออันสำคัญขณะสำหรับผู้รับผิดชอบฝ่ายบริหารของมลรัฐแคลิฟอร์เนีย จะเลือก หาคคนให้บริหารงานไปตามนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารที่ใช้ประกอบการเรียบเรียง

1. Macnill, Robertson G. and John F. Fisher. "Career System for Key Personnel," Public Personnel Association, No. 655
2. State of California. Law and Rules Governing the California State Civil Service, December, 1968.
3. State of California. Report on California Statutory Salaries of Executive Branch of Government. By The Commission on California State Government Organization and Economy, December, 1953.

HONG KONG TRANSPACK Co. LTD.

บริษัท ฮองกงบรรจุภัณฑ์ จำกัด

134/2-3 ถนนสุรวงศ์ พระนคร

โทร. 33663, 36125, 30487

ชำนาญการบรรจุหีบห่อ ขนส่ง จัดส่งของต่างประเทศ

จัดทำพิธีการศุลกากร ขาเข้าขาออก

เป็นเอเจนต์ของบริษัทต่างประเทศของกิจการค้ากันทั่วโลก

จัดระบบขนส่งต้นทางถึงปลายทางด้วยความเรียบร้อย

ทันใจทั้งผู้รับผู้ส่งเป็นเยี่ยม

การบริหารรัฐกิจ

หนังสือว่าด้วยการบริหารงาน การจ้องเค้การ การบริหารงานบุคคล
การปกครองบังคับบัญชา และมนุษยสัมพันธ์

โดย

ผุสสดี สัตยมานะ ร.บ. ร.ป.ม. (เกียรตินิยมดี)

เรียบเรียงให้ตรงตามหลักสูตรการสอบวิชาบริหารรัฐกิจ และเน้นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย การวางแผนงาน การมอบอำนาจหน้าที่ การวินิจฉัยสั่งการ การควบคุมตรวจสอบงาน การประสานงาน การเป็นผู้นำ การบำรุงขวัญ การสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการปฏิบัติงาน ฯลฯ พร้อมทั้งข้อสอบที่ได้เคยออกตามส่วนราชการต่างๆ

เขียนโดยใช้สำนวนง่าย ๆ เหมาะสำหรับผู้เตรียมตัวสอบคัดเลือกข้าราชการทั่วไป นักบริหาร ผู้ที่จะเป็นผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้างาน และผู้ที่ปฏิบัติงานทั่ว ๆ ไป

หนังสือฉบับนี้พิมพ์ด้วยกระดาษปอนด์ หนาประมาณ ๒๐๐ หน้า กำหนดเสร็จวางตลาด ในเดือนสิงหาคม ๒๕๑๔ แนนอน

ผู้สนใจจะหาซื้อได้ตามร้านขายหนังสือทั่วไปและที่สวัสดิการ ก.พ. ในราคาเล่มละ ๒๐ บาท หรือจะสั่งซื้อทางไปรษณีย์ก็ได้ในราคา ๒๕ บาท (รวมค่าส่งแล้ว) โดยส่งเงินไปในนามผู้จัดการสวัสดิการ ก.พ. สำนักงาน ก.พ. ถนนพิษณุโลก กรุงเทพฯ ๓ ส่งจ่าย ป.ณ. สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี

เงินเดือนลิง

โดย วารินทร์ บุษบวรรณ

ลิงมีหลายชนิดหลายเผ่า เช่นลิงหางสั้น ลิงหางยาว ลิงลม ลิงแสม ลิงเสน ลิงกัง ลิงหลอกเจ้า ฯลฯ แรกเริ่มเดิมทีลิงเป็นสัตว์ป่า แต่ปัจจุบันนี้โลกเจริญขึ้นทุกวัน ๆ ลิงมันไม่ได้นอนหลับพักผ่อนอยู่แต่ในป่าอีกแล้ว ลิงสมัยนี้เป็นลิงสมัยพัฒนาสามารถขึ้นไปกับจรวดหรือดาวเทียมของสหรัฐได้ และคาดว่าอีกไม่กี่ปีลิงก็จะสามารถขึ้นไปและลงไปเหยียบดวงจันทร์ได้อย่างกับคน ถ้าหากว่าลิงไม่เกรงใจสหรัฐอเมริกาป่านนี้มันจะขึ้นไปเหยียบดวงจันทร์แทนมนุษย์ อวกาศของสหรัฐก็เป็นได้ มีลิงประเภทหนึ่งที่เลี้ยงกันมากในท้องที่จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดอื่นๆ ในประเทศไทย ลิงประเภทพัฒนาที่วานคือ “ลิงกัง” ลิงประเภทนี้มันคนเลี้ยงกันมากด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น

๑. ลิงกังมีความรู้ความสามารถ ฉลาด เช่นเดียวกับคน
๒. เป็นสัตว์ป่าที่เลี้ยงง่าย ไม่ลำบากกับผู้เลี้ยง อาหารการกินไม่ลำบาก ขอให้มียา ข้าว น้ำ กล้วย มะพร้าว บ้างก็พอใจแล้ว ไม่ต้องมีเหล้าเบียร์ หรืออาหารอย่างดี ไม่ต้องนั่งเหล้ากินได้
๓. ฝึกหัดง่ายไม่ต้อ แม้แต่เด็กยังเลี้ยงลิงประเภทนี้ได้

๔. มีความขยันขันแข็ง ไม่เอาโรคเอาเปรียบคน เมื่อเจ้าของใช้ให้ทำงานก็ทำ
ทำงานได้ทุกวันไม่มีวันเสาร์อาทิตย์ ไม่มีเวลาทำงานแน่นอนทำได้ทั้งวันไม่เลื่อยว่ายไม่ถึง
๐๘.๓๐ น. ยังทำงานไม่ได้ หรือถึง ๑๖.๓๐ แล้วเลิกงานได้แล้ว

๕. มีความรัก—ซื่อสัตย์ ต่อเจ้าของผู้เลี้ยงเป็นอย่างดี ไม่โกงไม่กินหรือคอร์รัปชันใดๆ
ทั้งนี้ (ทั้งนี้เพราะไม่มีตัวอย่างให้ปฏิบัติตามก็อาจเป็นได้)

๖. สามารถขนมะพร้าวได้วันละประมาณ ๕๐๐—๑,๐๐๐ ผลต่อวัน

๗. ลงทุนเลี้ยงไม่นาน ราคาซึ่งขายก็ไม่แพง ตัวหนึ่งราคาประมาณ ๕๐๐—๒,๐๐๐
บาท โดยเฉลี่ยจากคุณสมบัติที่ดีของลิงหลายประเภทเอง ทำให้ผู้เขย่นมีความสนใจ เรื่องเกี่ยว
กับลิงอยู่เรื่อย ๆ ได้พูดคุยกับเจ้าของลิงหลายคนในนราธิวาสและได้รู้จักลิงหลายตัวในท้องที่จังหวัด
นราธิวาส โดยเฉพาะลิงในท้องที่อำเภอเมืองนราธิวาส มีหลายตัวด้วยกัน จึงได้รู้ว่า ลิงกัง^{๕๔}
เงินเดือนเหมือนกัน ถ้าผู้อ่านไปเที่ยวจังหวัดนราธิวาส จะพบว่าตั้งแต่เวลาเช้า ๐๗.๐๐ น. ถึง
๑๗.—๑๘.๐๐ น. ตลอดทั้งวันจะพบเจ้าของลิงประเภทนี้^{๕๕} ลิงไปตามถนน ตามบ้าน ตามสวน
มะพร้าว เพื่อดูว่าบ้านใด สวนใดมีมะพร้าวแก่หรือสุกพอจะเก็บผลได้บ้างเจ้าของบ้านหรือ
เจ้าของสวนมะพร้าว ก็จะจ้างให้ลิง^{๕๖} ไปเก็บผลมะพร้าวลงมาให้เจ้าของสวน ราคาจ้างวัดใน
การเก็บ^{๕๗}เจ้าของลิงจะได้ผลละ ๑๐ สตางค์หรือ ๑๐๐ ผล ๑๐ บาท วันหนึ่ง ๆ ลิงตัวหนึ่งสามารถ
ขึ้นไปเก็บมะพร้าวได้ตั้งแต่ ๕๐๐—๑,๐๐๐ ผล เป็นอย่างน้อย เฉลี่ยแล้วตกประมาณ ๖๐๐ ผล
เป็นประจำท่านผู้อ่านลองคิดดูซิว่า ๖๐๐ ผล ก็ตกวันละ ๖๐ บาท ที่นี้เรามาคิดคำนวณกับงาน
ว่าลิงตัวหนึ่งสามารถเก็บมะพร้าวได้ ๖๐๐ ผล ต่อวันในหนึ่งเดือนไม่หยุดเสาร์—อาทิตย์ ลิงตัวหนึ่ง
จะสามารถเก็บมะพร้าวได้^{๕๘}ก็ผลและทำรายได้ให้กับเจ้าของลิง สักก็บาท คิดกันง่าย ๆ

๑ วัน ถึง ๑ ตัว สามารถเก็บมะพร้าวได้ ๖๐๐ ผล

ถ้า ๓๐ วัน ถึง ๑ ตัว สามารถเก็บมะพร้าวได้ ๖๐๐ x ๓๐ ผล

จะได้มะพร้าวทั้งสิ้น ๑๘,๐๐๐ ผล

ค่าเก็บ ๑๐๐ ผล ต่อ ๑๐ บาท

$$\text{ถ้า } ๑๘,๐๐๐ \times ๑๐ = \frac{๑๐ \times ๑๘,๐๐๐}{๑๐๐} = ๑,๘๐๐ \text{ บาท}$$

จะเห็นว่าถึงตัวหนึ่งๆ สามารถทำรายได้ให้แก่เจ้าของลิงหรือเจ้าของสวนมะพร้าว ในกรณีที่เจ้าของสวนมะพร้าวเลี้ยงลิงไว้ใช้ขนมะพร้าวในสวนตนเองได้เดือนละประมาณ ๑,๘๐๐ บาท ปีหนึ่งถึงตัวหนึ่งจะทำรายได้ให้แก่เจ้าของประมาณ ๑,๘๐๐ x ๑๒ = ๒๑,๖๐๐ บาท ถ้าเทียบกับคนหรือเทียบกับข้าราชการ ถึงตัวหนึ่งๆ จะมีเงินเดือนๆ ละ ๑,๘๐๐ บาท เท่ากับข้าราชการ ชั้น ๔๔๕ หรือข้าราชการชั้นโทอันดับสอง

ผู้เขียนเคยคิดว่า ถ้าข้าราชการชั้นตรีเงินเดือนเต็มขั้น ๑,๘๐๐ บาทหรือข้าราชการชั้นโท ๑,๘๐๐ บาท (ชั้นโทอันดับสอง) ผู้คนเป็นข้าราชการที่ดี ทำงานเพื่อความเจริญของท้องถิ่นของอำเภอ จังหวัดและของประเทศชาติอย่างแท้จริงแล้วไม่เป็นข้าราชการแบบเข้าขาม เย็นขาม หรือประเทศไทยไม่ใช่ของกูคนเดียว หรือเป็นข้าราชการประเภททุจริตประชาชนหรือคิดแต่จะกิน จะโกงหาเงินเข้ากระเป๋าแล้วใช้ประเทศชาติก็ย่อมจะเจริญแน่ แต่ตรงกันข้ามถ้าข้าราชการชั้นตรีเต็มขั้น ๑,๘๐๐ บาท หรือข้าราชการชั้นโทอันดับสองชั้น ๑,๘๐๐ บาท บางคนไม่ได้เป็นข้าราชการที่ได้อยู่ในระเบียบวินัยไม่สนับสนุนการปกครองตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ บางคนยังไม่สุภาพต่อผู้บังคับบัญชา และประชาชนที่มาติดต่อราชการ ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการโดยแท้จริง คอยแต่จะเอาเวลาราชการไปทำงานส่วนตัว ไม่ปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต บางทีเอาอำนาจหน้าที่ของตนไปหากินในทางที่มีมิชอบ หรือบางครั้งไม่ทำด้วยตนเองแต่ปล่อยให้ผู้อื่นเอาชื่อตัวเองซึ่งมีอำนาจมาแอบอ้างหาเงินหาทองเข้ากระเป๋าตนเอง ซึ่งเป็นการกระทำที่เสื่อมเสียชื่อเสียงของข้าราชการพลเรือนอย่างร้ายแรง หรือบางครั้งหาเหตุให้แตกความสามัคคีในวงราชการ หรือบางคนคอยแต่ว่าเมื่อไรเป็นวันสิ้นเดือนคอยแต่จะรับ

เงินเดือนห้าเดียวไม่คิดจะทำงานให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติเลยบางคนทำตัวเป็นคนขยันเวลา ๐๘.๐๐ น. ก็มาขึ้นชื่อทำงาน และเย็นเวลา ๑๖.๓๐ น. ก็ขึ้นชื่อไว้เรียบร้อยแล้ว แต่ระหว่างเวลา ๐๘.๓๐ น.—๑๖.๓๐ น. ไม่ได้นั่งทำงานที่สำนักงานให้เป็นประโยชน์เลยบางที่ขึ้นชื่อแล้วไปนั่งตามร้านน้ำชา กาแฟ หรือบางคนหลบไปทำงานส่วนตัวที่บ้าน หรือบางคนร่ำกวนันชักชวนเพื่อนฝูงเที่ยวเตร่ตามตลาดโรงหนังโรงละครเสียก็มี ถือว่างานของรัฐไม่ใช่หน้าที่ของตนเองคนเดียว ชาติบ้านเมืองจะฉิบหายอย่างไรก็ช่างมัน ผู้เขียน คิดว่าข้าราชการประเภทนี้ ถึงแม้จะมีประโยชน์ดีกว่าข้าราชการหรือบุคคลประเภทนี้เสียอีก เพราะถึงทำประโยชน์ให้เจ้าของผู้เลี้ยงโดยการรับจ้างขึ้นไปเก็บผลประโยชน์ไว้โดยไม่มีวันเสาร์—อาทิตย์ หรือวันหยุด (คิดแล้วก็สงสัยจริง ควรจะมีกฎหมายคุ้มครองการใช้แรงงานถึง ห้ามถึงทำงานเกินสัปดาห์ละ ๓๕ ชั่วโมง และให้มีวันหยุดพักผ่อนตามสมควรเช่นกัน) และตราบิตที่คนยังปลุกมะพร้าวมากจนอยู่เรื่อย ๆ เช่นนี้ผู้เขียนคิดว่าถึงจะมีเงินเดือนกินอยู่ตลอดไป และท่านผู้อ่านลองคิดดูซิว่าระหว่างข้าราชการประเภทนี้เอาไหนคอยแต่จะรับเงินเดือนซึ่งเป็นภาษีที่เก็บจากราษฎรตาต้า ๆ กับถึงซึ่งรับจ้างขึ้นเก็บมะพร้าวบนต้นมะพร้าวโดยความซื่อสัตย์สุจริตต่อเจ้าของผู้เลี้ยงของมัน อย่างไหนจะมีคุณค่ากว่ากัน.

ข้อคิด จาก สหัตถา

โดย พ.ต.ท. บัญชา เนคนันท์

งานที่ลอบขำเลื่องมอหงสหัตถาซึ่งมีโตะทำงานอยู่ใกล้ ๆ กันหลายครั้ง โดยไม่ให้สหัตถารู้ตัว แล้วก็ถอนใจ ก็จะไม่ให้ถอนใจได้อย่างไร หล่อนมีเรือนร่างสูงโปร่ง ผิวขาวผ่อง ผสมคำสละย ดวงตากกลมดำใหญ่สดใส ขนตาองยาว จมูกโก่ง ริมฝีปากบางจุ่มลิ้น สวยถูกใจ กานต์ไปทุกส่วน

สหัตถาเงยหน้าขึ้นจากกองกระดาษข้างหน้า หันมองไปทางกานต์ สายตาประสานกันอย่างจัง กานต์หลบสายตาเมื่อถูกจับได้ว่าแอบมองหล่อนอยู่ก่อน

“คุณสหัตถาครับ” กานต์พูดขึ้น

“อะไรคะ?” สหัตถาถามยิ้ม ๆ อย่างแคลงใจ

“ผมเคยคุยกับเพื่อนบางคนซึ่งไปศึกษาต่อที่ต่างประเทศมา เขามีความเห็นว่ารุ่งนี้เวลาทำงานเขาก็ทำกันจริง ๆ จัง ๆ เวลาพักผ่อนเขาก็พักผ่อนกันจริง ๆ จัง ๆ เหมือนกัน เมื่อเลิกงานแล้วต่างคนต่างก็กลับบ้านไม่ยุ่งเรื่องส่วนตัวกันและกัน มาทำงานตรงตามเวลา กลับตรงตามเวลา ใครมีความรู้ความสามารถเขาก็สนับสนุนให้เลื่อนเงินเดือนเลื่อนตำแหน่ง ไม่ต้องคอยประจบประแจงเอาใจเจ้านาย ไปรับใช้เจ้านายที่บ้านทงผัวทงเมียเพื่อหวังจะได้เลื่อนเงินเดือนสองชั้นได้ตำแหน่งก้าวหน้าเร็ว”

“การทำงานกันจริง ๆ จัง ๆ มาทำงานตรงตามเวลา เลิกงานตรงตามเวลา ดิฉันเห็นว่าดีนะร้อยเปอร์เซ็นต์” สหัตถาพูดอย่างตลกตลก “แต่เมื่อเลิกงานแล้วต่างคนต่างก็กลับบ้านไม่ยุ่งเกี่ยวเรื่องส่วนตัวกันและกันเลยนะ บางครั้งมันมากเกินไป แต่ถ้าถึงขนาดต้องไปรับใช้นายที่บ้านทงสามภรรยากรู สักว่ามันมากเกินไปเช่นเดียวกัน”

“ควรยึดถือทางสายกลาง” สหัตถาตอบ

“ทางสายกลาง” กานต์พึมพำเบา ๆ

“คือไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป ไม่ตึงเกินไปและไม่หย่อนจนเกินไป ในการทำงานนี้ หัวหน้านายมิใช่จะสนใจในเรื่องงานอย่างเดียวเท่านั้น แต่จะต้องสนใจ

ในตัวผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย การทำงานจึงจะประสบความสำเร็จ
เข้าลักษณะผู้ใหญ่ถึง ผู้น้อยถึง คนเสมอกันประทับประคอง คือผู้บังคับบัญชาส่งเสริม ผู้ใต้
บังคับบัญชาสนับสนุน เพื่อนร่วมงานช่วยเหลือ งานจึงจะสำเร็จสมความมุ่งหมาย”

“ผมจะจำไปใช้บ้าง ผู้ใหญ่ถึง ผู้น้อยถึง คนเสมอกันประทับประคอง” กานต์
ทวนคำ

“แต่การทำงานทุกวัน^๕ บางครั้งไม่เป็นอย่างที่คิด^๕ มันกลายเป็นผู้น้อยถึง เพื่อน
ถึง ผู้ใหญ่เหยียบ หมายความว่า ผู้ใต้บังคับบัญชาไม่สนับสนุน เพื่อนร่วมงานแก่งแย่งชิงดี
ชิงเด่นกัน ผู้บังคับบัญชาไม่ส่งเสริม เพราะอะไรคุณทราบไหมคะ?” หล่อนย้อนถาม

“เอ ยังไงก็ไม่ทราบ” กานต์ตอบเสียงอยู่ในลำคอ

“เพราะส่วนมากเขาลืมไปว่าคนนั้นมิใช่เครื่องจักรจะได้เอาแต่งงาน — งาน — งาน
เครื่องจักรยังต้องการน้ำมันเชื้อเพลิง แต่คนมิใช่เครื่องจักร มีชีวิตจิตใจ จึงต้องการมากกว่า
เครื่องจักร คนมีความต้องการทั้งทางร่างกายและทางจิตใจ ร่างกายต้องการอาหาร ที่อยู่ เครื่อง
นุ่งห่ม ยารักษาโรค กามารมณ์ การพักผ่อน การเคลื่อนไหว การกระทำกิจการต่าง ๆ จิตใจ
ต้องการยกย่องสรรเสริญชมเชย ความมั่นคง ปลอดภัย ความก้าวหน้า การเป็นกันเอง ลาภ
ยศ สรรเสริญ สุข เพราะยังเป็นปลูชนอยู่”

“นั่นสิ” กานต์ร้องอย่างเห็นด้วย

“ในการสังคมติดต่อกับผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และผู้ใต้บังคับบัญชา เรา
ต้องคำนึงถึงความต้องการของบุคคลดังกล่าว หากเราให้สิ่งที่เขาต้องการ เขาก็จะรักเรา มีขวัญ
มีกำลังใจทำงานจนเต็มความสามารถ ขวัญและกำลังใจนั้นเป็นสิ่งสำคัญมาก คนเจ็บป่วยเสียขวัญ
ทำให้ตายได้ ทหารเสียขวัญทำให้พ่ายแพ้แก่ข้าศึก ข้าราชการเสียขวัญทำให้ขาดกำลังใจปฏิบัติ
งาน เราต้องเป็นกันเอง ช่วยเหลือเกื้อกูลและแสดงน้ำใจต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานและผู้
ใต้บังคับบัญชา สนใจเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของกันและกันตามสมควร มิใช่ต่างคนต่างอยู่ ตัว
ใครตัวมัน หรือนินทาถน”

“ผู้ชายเขาไม่นินทาถนหรือครับ” กานต์ขัด

“ก็ไมแนคะผู้ชายสมัย^๕” สหทัยาค้อน

แนวตอบวิชาภาษาอังกฤษ

โดย พลสิทธิ์ หนูชุบ

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

II กริยาที่ตามหลังด้วย บุรพบท โดยทั่วๆ ไปมักจะต้องตามหลังด้วย GERUND

accustomed to = เคยชิน

= The prisoner soon became accustomed to working hard and eating bad food.

ใบไม้ขำนักโทษก็เคยชินต่อการทำงานหนักและกินอาหารเลว ๆ

burst out = ระเบิดออก

= She burst out laughing.

หล่อนหัวเราะร่าออกมา

go on. = ดำเนินต่อไป

= The teacher goes on teaching English for two hours.

ครูสอนภาษาอังกฤษสองชั่วโมงต่อไป

give up = ขอมแพ้, เลิก

= I want to give up sleeping in class

ฉันต้องการจะเลิกการนอนหลับในชั้นเรียน

๒๖ แนวคอบวิชาภาษาอังกฤษ

insist on	= ยืนหยัด
	= I insisted on <u>going</u> abroad. ฉันยืนหยัดความคิดที่จะไปเมืองนอก
keep on	= รักษา (ความตั้งใจ)
	= The student must keep on <u>studying</u> hard for his future life. นักเรียนต้องตั้งใจเรียนอย่างหนักเพื่ออนาคตของเขา
look forward to	= รอคอย
	= I am looking forward to <u>having</u> the sponsor. ฉันกำลังรอคอยที่จะมีผู้อุปการะ
object to	= คัดค้าน
	= She objects to <u>being</u> treated like the slave. หล่อนคัดค้านที่จะได้รับการปฏิบัติเยี่ยงทาส
opposed to	= ต้าน ไม่เห็นด้วย
	= I am very muan opposed to your <u>sleeping</u> in class. ฉันไม่เห็นด้วยเป็นอย่างมากที่เดียวต่อการนอนหลับในห้องเรียนของท่าน
prevent from	= ขัดขวาง เป็นอุปสรรค
	= The poor prevented me from <u>going</u> abroad. ความจนเป็นอุปสรรคมิให้ฉันไปเมืองนอก
succeed in	= ได้รับความสำเร็จ
	= The children always succeed in <u>solving</u> problem by learning by doing. เด็ก ๆ มักจะได้รับความสำเร็จในกรแก้ปัญห โดยการเรียนรู้ควบคู่กับการทำ

- think of = คิดถึง
- = I often think of going to U.S.A.
ผมคิดถึงการไปสหรัฐอเมริกาบ่อย ๆ
- tired of = เเบื่อ
- = The students are often tired of teaching repeatedly.
นักเรียนเบื่อการสอนซ้ำแล้วซ้ำอีกบ่อย ๆ
- used to = เคยชิน
- = I am used to playing football two hours in every evening
ฉันเคยชินต่อการเล่นฟุตบอลวันละสองชั่วโมงทุกเย็น
- Adjective ที่ตามด้วย gerund.
- busy = ยุ่ง
- = I am busy preparing my plan of teaching.
ฉันกำลังยุ่งกับการเตรียมการสอน
- worth = มีค่า
- = English is worth furthering the study in the higher education.
ภาษาอังกฤษมีคุณค่าต่อการเรียนต่อขั้นสูง

III. กลุ่มคำบางชนิดต้องตามด้วย gerund เสมอ เช่น

- It is no use
It is no good } = ไม่มีประโยชน์ที่จะ.....
- = It is no use (good) complaining to your own doing.
ไม่มีประโยชน์ที่จะร้องทุกข์ต่อการกระทำของตนเอง

agree = We agreed | going | there together.
to go

เราได้ตกลงว่าจะไปที่นั่นด้วย

allow = The rector allowed us | smoking | in canteen.
permit permitted | to smoke

อธิการบดีอนุญาตให้พวกเราสูบบุหรี่ได้ในโรงอาหารของวิทยาลัย

begin = She has just begun | singing | a song.
to sing

หล่อนเพิ่งจะได้ลงมือร้องเพลง

cease = He was ceased | sleeping | by the aloud noise.
to sleep

เขาเลิกนอนเพราะมีเสียงดัง

continue = I continued | listening | to the prime minister's speech.
to listen

ฉันฟังสุนทรพจน์ของนายกรัฐมนตรีต่อไป

dislike = I dislike | playing | poker.
to play

ฉันไม่ชอบเล่นโป๊กเกอร์

dread = The Japanese dread | mentioning | the damage of carthquake.
to mention

ชาวญี่ปุ่นกลัวการเอ่ยถึงผลเสียหายของแผ่นดินไหว

forget = I forget | doing | my homework yesterday.
to do

ฉันลืมทำการบ้านเมื่อวานนี้

hate = She hates

telling
to tell

 alie

หล่อนเกลียดการพูดโกหก

intend = Everyone intends

passing
to pass

 the examination in this year.

ทุกคนตั้งใจว่าสอบไล่ได้ในปี

leave = If his illness continues, he will leave

working.
to work

ถ้าความเจ็บป่วยยังคงมีอยู่ เขาจะหยุดงานต่อไปอีก

like = I don't like

smoking
to smoke.

ฉันไม่ชอบการสูบบุหรี่

love = She loves

reading
to read

 the novel.

หล่อนรักการอ่านนวนิยาย

neglect = Don't neglect

writing
to write

 to your mother.

อย่าละเลย (ไม่เอาใจใส่) การเขียน (จดหมาย) ถึงแม่

plan = I plan

learning
to learn

 commeree next yerr.

ฉันตั้งโครงการเพื่อเรียนการค้าในปีหน้า

prefer = My father prefers

typing
to type

 his own letter.

พ่อฉันชอบมากในการพิมพ์จดหมายของตัวเอง (ไม่ชอบให้คนอื่นพิมพ์ให้)

propose = We propose | making | a change.
to make

เราเสนอให้ทำการเปลี่ยนแปลง

regret = I regret | being | unable to come.
to be

ฉันเสียใจที่ไม่สามารถมาได้

start = We start | playing | basketball next hour.
to play

เราเริ่มต้นเล่นบาสเกตบอลชั่วโมงต่อไป

can't bear = I can't bear | seeing | her cry.
to see

ฉันไม่อาจทนดูการร้องไห้ของเธอได้

can't stand = I can't stand | hearing | that again.
to hear

ฉันไม่สามารถทนฟังเสียงนั้นอีก

remember และ try อาจตามด้วย gerund หรือ infinitive ก็ได้ แต่ความหมายมักจะต่างกัน

remember = He remembers to write to her every week.

(infinitive) มีความหมายว่า

— He doesn't forget to write to her every week.

— เขาไม่เคยลืมการเขียนจดหมายไปหาเธอทุก ๆ อาทิตย์

remember = He remembers writing to her every week.

(gerund) มีความหมายว่า

— He recalls that he wrote to her every week.

— เขาระลึกอยู่ว่าเขาได้เขียนจดหมายไปถึงเธอทุก ๆ อาทิตย์

๓๒ แนวคอบวิชาภาษาอังกฤษ

try = Try to get some sleep.

(infinitive) มีความหมายว่า

— Make an attempt to get some sleep.

— จงอดทนเพื่อการนอนหลับ

try = Try getting some sleep.

(gerund) มีความหมายว่า

— Why don't you get some sleep?

That's what you need.

— อยากจะนอนแล้วทำไมไม่นอนละ

(อ่านค่อฉบับหน้า)

คนหนุ่มคนสาว

ดร. บรรพค วีระชัย

ความนำ

มีนิยายปรัมปราที่กล่าวถึงน้าอมฤตที่จะบันดาลให้ผู้มีโชคได้ลี้มรสจะมีความเป็นหนุ่มเป็นสาวอยู่เป็นนิรันดร์ นิยายหรือความเชื่อแบบนี้มีอยู่ทุกยุคทุกสมัย ทุกหนทุกแห่ง ทั้งในเมืองไทยและเมืองเทศ แสดงว่าความเป็นหนุ่มเป็นสาวนั้นมีคุณค่ายิ่งนักเป็นยอดปรารถนาของมนุษย์แทบจะไม่มีใครเลยที่ประสงค์จะเป็นคนแก่คนเฒ่า แม้ขณะนั้นวาทันทีผู้คนคว่ำหาโอกาสชนิดที่ซึ่งนับว่าตำรับเต็มได้สูญหายไปหรือไม่ลั้งพ้อ แพทย์และนักวิทยาศาสตร์ปัจจุบันกำลังรณรงค์ค้นคว้าเภสัชภัณฑ์ด้วยการทดลองสกัดหรือแยกแยะส่วนประกอบที่มาจากสมุนไพรบางชนิด หรือแม้กระทั่งจากสมองของวานรบางจำพวก

ทำไมเล่ามนุษย์เราจึงได้เกิดทุนความเป็นหนุ่มเป็นสาวกันมาก แม้เทพบุตรเทพธิดาในมโนภาพของเราก็ปรากฏว่าเป็นคนหนุ่มคนสาวเช่นกัน คำตอบหาได้ไม่ยากนัก กล่าวคือเมื่อพูดถึงความเป็นหนุ่มเป็นสาวนั้นจิตใจของคนเรามักนึกคิดไปถึงความเปล่งปลั่งสวยงาม การมีพลังวังชา การมีความกระปรี้กระเปร่า ความสมบูรณ์ด้วยพละนามัย จะทำกิจการใดก็มักจะได้ผลคล่องว่องไว พุดสน ๆ ทั่วว่าคนหนุ่มคนสาวมีพลังงานอันมหาศาลที่แฝงเร้นอยู่ในตัวที่อาจใช้ให้เกิดผลทั้งในทางดีและทางเสื่อมถ้าใช้ไปในทางดีก็ย่อมก่อให้เกิดผลดีแก่ทั้งตัวเองและผู้อื่น เช่นในการขยันหมั่นเพียรหาอาหารทางปัญญาประดับตัว หรือในการฝึกฝนร่างกายและทักษะให้มีความสามารถในการกีฬา การใช้เครื่องมือเครื่องไม้ต่าง ๆ หรือการใช้พลังของสมองให้เกิดประโยชน์ในด้านการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ที่จะเป็นคุณแก่เพื่อนมนุษย์ แต่ถ้าหากขุมพลังนั้นถูกนำไปใช้ในทางที่ไม่ดีก็ย่อมก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ตนและสังคม เช่นการตั้งกลุ่มเป็นแก๊งวัยรุ่นและการประพฤติตนเป็นแบบหนุ่มหัวสาวเหี้ยมเป็นต้น

ถนนชีวิต

ถ้าหากจะเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตเหมือนกับการเดินทางไปบนท้องถนน ซึ่งยาวสุดลูกตาแล้วมนุษย์เราแทบทุกคนก็ต้องเดินทางบนถนนของชีวิตนี้ โดยผ่านช่วงทางที่เป็นหนุ่มเป็นสาว ช่วงทางและช่วงเวลาแห่งการเป็นหนุ่มเป็นสาวนี้ยากที่จะกำหนดว่าเป็นระยะเท่าใด Pythagoras นักปราชญ์กรีกกล่าวว่า "Twenty years a boy, twenty years a youth, twenty years a man, twenty years an old man" ตามความคิดนี้วัยอันทรงพลังนั้นควรจะกินเวลาถึง ๒๐ ปี คือตั้งแต่ประมาณอายุ ๒๐ ถึง ๔๐ ปี ตามความเข้าใจของคนทั่วไป ในปัจจุบันนี้การเริ่มวัยอันอาจร่นระยะเวลาแห่งการเป็นผู้มีความกระชุ่มกระชวยอาจขยายเกินเลยอายุที่ Pythagoras กล่าวไว้ก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่บุคคลเพราะบางคนไม่รู้จักรู้การใช้ชีวิตจึงแก่เร็วเกินวัย

ในการเดินทางบนทางชีวิตนี้ โดยเฉพาะในช่วงทางที่เป็นถนนของความเป็นหนุ่มเป็นสาวนั้นบางคนอาจหลงทางหรือเลี้ยวผิดทางเข้าไปในทางแห่งอบายมุขหรือทางของบาปได้ ยกตัวอย่างเช่นองคุลิมาล(หนุ่ม)ผู้ได้เที่ยวสังหารผู้คนตักน้ำไว้เป็นพวงขาดเพียงอีกหนึ่งเดียวก็จะครบพัน บังเอิญเคราะห์ดีที่องคุลิมาลมานพน้อยได้มาพบสมเด็จพระสมณโคตมเสียก่อน จึงได้ถูกแนะนำให้หันเหวิถีชีวิตไปในทางที่ถูกที่ควร เปลี่ยนมาใช้ทางเดินที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ขยาดแขยงต่อบาป เบือนหน้าให้กับทางเดินเดิม กล่าวคือองคุลิมาลได้กลับกลายมาเป็นคนหนุ่มที่อุทิศตนให้เป็นคุณแก่ตนเองและคนหมู่มาก อุทาหรณ์ของเรื่องนี้มียุ่ว่าคนหนุ่มสาวถึงแม้จะฉลาดปราดเปรื่องเพียงใดดังเช่นองคุลิมาลก็ยังอาจหลงทางได้ และผู้ที่ชักนำไปประพฤติก่อไป ในหนทางของบาปนั้นมิใช่ใครอื่นคืออาจารย์ที่ประสาทวิชาให้แก่องคุลิมาลนั่นเอง แสดงว่าผู้มีอาวุโสเป็นผู้ชักนำผู้อ่อนกว่าไปสู่มรรคาของชีวิตที่ผิดได้ แต่ในขณะเดียวกันเรื่องนี้ยังมีอุทาหรณ์ต่อไปอีกที่ว่าองคุลิมาลได้ไปพบพระพุทธองค์ผู้ทรงมีพระชนมายุมากกว่ามาก พระองค์ได้เป็นผู้ชี้ชีวิตชีวิตอันประเสริฐให้แก่ผู้อาวุโสน้อยกว่า ดังนั้นจากเรื่องนี้และจากตัวอย่างอื่น ๆ ที่เราพอจะทราบกันเราจึงไม่อาจตั้งเป็นกฎเกณฑ์ได้ว่า ตามหลังผู้ใหญ่หมาไม่กัดเสมอไป เพราะในบางครั้งการตามหลังผู้ใหญ่บางคนอาจนำคนหนุ่มคนสาวไปสู่ภัยอันร้ายแรงยิ่งกว่าถูกสุนัขบ้าเอาเสียอีก ลูกสะใภ้ใหญ่(ในวัยวุฒิ)เป็นผู้ได้สัจธรรมมาในถนนของความเป็นหนุ่มเป็นสาวแล้วย่อมมีประสบการณ์มากกว่าย่อมทราบว่าถนนตรงไหนเป็นหลุมเป็นบ่อ ยางมะตอยราดไม่ดี หรือเป็นทางเลี้ยวไปสู่ทางหายนะ คำตักเตือนของท่านจึงย่อมสมควรน่าใส่ใจไว้ทั้ง ๆ ที่ไม่จำเป็นว่าคำตักเตือนเหล่านั้นจะถูกต้องเสมอไปแต่สมควร

ที่จะนำมาไตร่ตรองใช้เหตุผลประกอบก่อนที่จะปฏิบัติตามหรือไม่ยอมปฏิบัติตาม การตัดสินใจทำอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยความคิดง่าย ๆ (Stereo typed thinking) ย่อมไม่เป็นลักษณะของผู้มีการศึกษาถ้าหากเราถือว่า “การศึกษาคือแสงสว่างแห่งชีวิต” แล้วเราจึงต้องไม่ใช้ความคิดง่ายๆ หรือแบบเหวี่ยงแหคลุมเช่นนั้น เช่นว่าคนแก่หรือ “ชราชน” เป็นคนล้าสมัยควรจจะรู้สึกอกให้หมดไปเสียทั้งงานต่าง ๆ ควรให้คนหนุ่มคนสาวทำ ผู้มีการศึกษาย่อมคิดให้ละเอียดลึกซึ้งยิ่งไปกว่านั้น อาทิเช่น โดยการมองไปรอบ ๆ ทั่วงาน (โดยเฉพาะที่ใหญ่ ๆ และในหน้าที่สูง ๆ) ที่คนหนุ่มคนสาวรับไปทำและทำไปแล้วนั้น มีผลดีมากน้อยเพียงใดเมื่อเทียบกับที่เคยเป็นมาในระบอบที่ผู้อาวุโสกว่าทำอยู่

มิติที่สาม

ในแง่ตรงกันข้ามความคิดแบบ stereotyped อีกอย่างหนึ่งก็คือที่มักมีผู้สูงอายุบางคนหมั่นแคลนผู้ค้อยาวุโสกว่า ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นผู้กั้นการปัญญาและความสามารถกล่าวหาว่าเป็น “เด็กเมือวานขึ้น” ในความหมายที่ว่าผ่านโลกหรือถนนชีวิตมาน้อยจึงถูกสมมุติว่าจึงต้องทำอะไร ๆ ที่ผิดพลาดเสมอ การมองผู้ที่ยอวัยด้วยทัศนะกว้าง ๆ และคลุมหมตเช่นนี้ย่อมไม่ถูกต้องทั้งโดยวิจารณญาณในทางเหตุผลและในการพิจารณาวิวินิจฉัย ในแง่ข้อเท็จจริง

ในแง่เหตุผล มีอยู่ว่าผู้อาวุโสน้อยไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ขาดคุณวุฒิในด้านวิชาการหรือความคิดความอ่าน หรือในการมีโลกทัศน์ที่ไพศาลกว่าคนเด็มาคนแก่บางคนผู้สัจจร ไปมาอยู่ในแวดวงของชีวิตที่แคบ ๆ หรือปิดประตูล้นศาลไม่ยอมให้แสงแห่งวิทยาการและความคิดใหม่ ๆ เข้าไปในสมอง อีกอย่างหนึ่งที่ควรกล่าวในที่นี้ก็คือว่า “เด็กเมือวานขึ้น” นั้นมีหลายจำพวกทั้งพวกที่เอาอ่านและไม่เอาอ่าน ทั้งพวกที่ระเรึงในความสนุกสนานทั้งและพวกที่เอาจริงเอาจังกับการเรียนรู้แก่นแท้ของสิ่งต่าง ๆ และพวกที่เฉยเมยกับสิ่งแวดล้อมเปรียบเสมือนลอยเคว้งคว้างอยู่ในโพล์เพลของความหลับและความมืด

ในแง่ข้อเท็จจริงนั้น ก็ปรากฏว่าผู้อาวุโสน้อยเป็นจำนวนมากเป็นผู้ทำความสว่างไสวในด้านปัญญาและก่อให้เกิดความรุคหน้าในด้านต่าง ๆ แก่โลกมนุษย์เช่น Mozart, John Stuart Mill, von Braun, Norbert Wiener ศรีปราชญ์ น.ม.ส. นอกจากนั้นผู้ที่ซึ่ง “รอยบาปเหยียบแน่นไว้แทบพื้นทรายสมัย” (พระสำนวนของคุสตีตสมิตทรงแปลจาก Footprints in the sands of time ของ Wordsworth Longfellow) ในด้านศาสนาและศีลธรรมของโลกมักจะเป็นผู้ได้เริ่มสถาปนา

ปรัชญาและคตินิยมตั้งแต่อายุเพียงประมาณ ๓๐ ปี ในด้านการเมืองก็ปรากฏวิริกรรมเด่น ๆ จำนวนมากสำเร็จในตอนที่ยาวยังน้อยอยู่ เช่นในกรณีของสมเด็จพระนเรศวรมหาราชและ Alexander the Great เป็นต้น

สรุปในที่นี้ได้ว่า ไม่ควรที่เราจะต้องเชื่อคำขวัญหรือคำกล่าวซ้ำ ๆ ซาก ๆ หรือคำพังเพยที่พูดกันมาโดยไม่ผ่านการพิจารณาอย่างถ่องแท้และรอบคอบ “การตามผู้ใหญ่หมาไม่กัด” นั้นก็มีส่วนจริงและไม่จริง “เด็กเมื่อวานขึ้น” ก็อาจจะมีทั้งที่ตและไม่ดี บัณหารอบโลกมนุษย์มีมากเป็นอนันต์ ในขณะที่การที่มีบางคนมีความคิดติดหล่มอยู่ว่าคนบางวัยเท่านั้นที่สมควรมีบทบาทสำคัญ ในการแก้ปัญหาสังคมหรือสร้างสรรค์สังคมให้ดีขึ้นย่อมเป็นการหมิ่นเหม่นาฬิกาแห่งความก้าวให้เดินช้าลง งานพัฒนาสังคมเป็นงานที่ยิ่งใหญ่มหาศาล ผู้คนทุกผู้ทุกวัยมีส่วนช่วยได้ทั้งสิ้นด้วยการมีเจตนาดีและอุทิศหยาดเหงื่อและพลังน้ำใจอย่างมุ่งมั่น คนดีของกรุงศรีอยุธยาจะไม่ประกอบแต่เพียงคนหนุ่มคนสาวเท่านั้นผู้อยู่ต่างวัยก็อาจมีส่วนสนับสนุน กระตุ้น หรือช่วยอย่างเต็มที่ก็ได้ ขอแต่ว่าอย่าเคยฉันทซึ่งกันและกันโดยไม่มีเหตุผล คือด้วยการดูเพียงลักษณะนอกกายว่าหนุ่มหรือแก่ไปเป็นต้น เอกลักษณ์ของบุคคลนั้นอยู่นอกเหนือรูปร่างหรือความแก่หนุ่มที่ห่อหุ้มสังขาร แก่นแท้ของมนุษย์ย่อมอยู่ที่อารมณ์ประคับจิตประคับใจหากเราปฏิบัติตามคติวจีอันหนึ่งของ Lord Nelson เช่นเดียวกับคนอังกฤษไม่ว่าแก่หรืออ่อนวัยสมัยอังกฤษรุ่งเรืองได้เคยปฏิบัติมาแล้วประเทศชาติและสังคมของเราย่อมจะพัฒนาไปด้วยดีเป็นแน่แท้คำกล่าวนั้นมีอยู่เพียงสั้น ๆ ว่า “ประเทศอังกฤษหวังว่าคนอังกฤษทุกคนจะทำหน้าที่ตนเองให้ดีที่สุด” ประเทศไทยย่อมดำรงอยู่ได้ด้วยดีเมื่อคนไทยพยายามทำตนเป็นคนดีของกรุงศรีอยุธยาได้ทุกคนไม่ว่าเป็น “เยาวชน” “มัชฌิมชน” หรือ “ชราชน”

อัตนัย หรือ ประนัยดี

โดย วิเชียร เกตุสิงห์

ในปัจจุบันนี้ ยังเป็นที่ถกเถียงกันไม่จบสิ้นเกี่ยวกับข้อสอบ
อัตนัย หรือ ประนัย ว่าแบบไหนจะดีกว่ากัน และต่างฝ่ายต่างยกเหตุผล
ต่าง ๆ ซึ่งน่าฟังและมีเหตุผลด้วยกันทั้งสองฝ่าย ผู้เขียนเป็นผู้หนึ่งที่
สนับสนุนทางฝ่าย ประนัย เพราะเชื่อว่าเป็นแบบที่มีโอกาสเป็นข้อสอบ
ที่ดีมากกว่าแบบ อัตนัย

จุดมุ่งหมายประการสำคัญของการสร้างข้อสอบเพื่อจะนำไป
ใช้สอบทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในโรงเรียน
วิทยาลัยต่าง ๆ การสอบแข่งขันและคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการ
การสอบเพื่อเลื่อนขั้นข้าราชการ หรือจะเป็นการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อ
ต่างประเทศก็ตาม ทุก ๆ ชนิดย่อมต้องการข้อสอบที่ดีทั้งนั้น ปัญหาที่
อยู่ที่ว่าใครจะเลือกใช้ข้อสอบแบบ ประนัย หรือ อัตนัย ซึ่งก็แล้วแต่ว่า
ใครจะเห็นว่า อย่างไรก็ดีดีกว่ากัน หรือ แบบไหนจะสะดวกกว่ากัน ฯลฯ

สำหรับความหมายของข้อสอบ แบบ อัตนัย (Subjective
type) นั้น เห็นจะไม่ต้องอธิบายกันให้มากความ ส่วนมากก็เข้าใจกันดีว่า

หมายถึงข้อสอบที่ตั้งคำถามให้ตอบยาว ๆ แบบพรรณนาโวหาร หรือบรรยายโวหาร ใครมีความคิดความเข้าใจในเรื่องที่ถามมากเพียงใด ก็บรรยายออกมาให้หมดภายในเวลาที่กำหนดให้ การใช้ภาษาก็แล้วแต่สะดวก ขอให้ถูกใจกรรมการผู้ตรวจให้คะแนนก็แล้วกันเป็นได้คะแนนดี (อัต = ตัวเอง, นัย = วิธี ดังนั้น “อัตนัย” ผู้เขียนขอแปลว่า “ตามวิธีของอาตมาเอง” อาตมาจะตอบอย่างไรก็ได้ หรือจะตรวจอย่างไรก็ได้เช่นกัน นี่เป็นข้อเสียข้อสำคัญของฝ่าย อัตนัย)

ส่วนความหมายของคำว่า ปรมัตถ์ (Objective) นี้สิ ยังมีผู้เข้าใจผิดอีกมาก เพราะไปเข้าใจว่า ข้อสอบแบบปรมัตถ์ คือ ข้อสอบประเภทถูก—ผิด เติมคำ จับคู่ และเลือกตอบ ความจริงแล้ว ข้อสอบแบบใดจะเป็น ปรมัตถ์ หรือไม่นั้นต้องดูว่ามีคุณสมบัติครบ ๓ ประการต่อไปนี้หรือไม่ คือ

๑. มีคำถามที่ชัดเจน ทุกคนอ่านแล้วควรจะเข้าใจตรงกันว่าถามอะไร (แต่จะตอบถูกหรือไม่ก็แล้วแต่ความรู้ความสามารถของแต่ละคน)

๒. การตรวจให้คะแนนมีความคงที่แน่นอน คือไม่ว่าจะให้ใครเป็นคนตรวจ กระดาษคำตอบฉบับนี้ ก็จะได้คะแนนเท่าเดิมเสมอ

๓. มีความแจ่มชัดในการตีความหมายคะแนน เช่นได้ ๑ คะแนน หมายถึงตอบถูก ได้ศูนย์คะแนน หมายถึงตอบผิด เป็นต้น

ข้อสอบใดมีลักษณะครบ ๓ ประการ ดังกล่าว จึงจะเรียกได้ว่าเป็นข้อสอบ ปรมัตถ์ได้เต็มภาคภูมิ ส่วนที่มักจะเรียกข้อสอบแบบถูก—ผิด เติมคำ จับคู่ หรือแบบเลือกตอบว่า เป็นข้อสอบปรมัตถ์ ก็เพราะข้อสอบเหล่านั้น มีทางเป็น ปรมัตถ์ ได้มากกว่าแบบอื่น นั่นเอง

ดังได้กล่าวแล้วว่า จุดประสงค์สำคัญของการสร้างข้อสอบก็คือ ต้องการข้อสอบที่มีคุณภาพดี ดังนั้นการทูลงความเห็นหรือสรุปว่า ข้อสอบแบบอัตนัย หรือ ปรมัตถ์ดีกว่ากันก็ต้องเปรียบเทียบกันในแง่ที่ว่า ข้อสอบแบบใด จะมีโอกาสเป็นข้อสอบที่ดีได้มากกว่ากัน อาจารย์ ดร. ขวาล แพร่ตฤณ* ได้รวบรวมลักษณะสำคัญอันจะนำไปสู่การเป็นข้อสอบที่ดีไว้ ๑๐ ประการ ผู้เขียนจะเสนอข้อเปรียบเทียบระหว่างข้อสอบแบบอัตนัย กับ ปรมัตถ์ ว่าในแต่ละข้อนั้นแบบใดจะมีโอกาสดีกว่ากัน โดยจะเสนอข้อคิดตามลักษณะข้อสอบที่ดีสัก ๗ ประการ ต่อไปนี้

* ผู้เขียนหนังสือ “เทคนิคการวัดผล” ที่มีชื่อเสียงทั่วเมืองไทย

ข้อ ๑. ความเที่ยงตรง (Validity) ข้อสอบที่ดีจะต้องมีความเที่ยงตรงเป็นประการแรก หมายถึงสามารถวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการจะวัด แบ่งออกเป็น

ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) หลักสูตรกำหนดไว้กว้างเพียงใดก็ต้องวัดให้หมด ข้อนั้นเห็นได้ชัดว่า แบบข้อนี้ยังแบบปรนัยไม่ได้ เพราะแบบข้อนี้ยังนอกได้เพียง ๕-๑๐ ข้อต่อหนึ่งวิชา ส่วนแบบปรนัยนั้นอาจจะออกได้ถึง ๑๐๐ ข้อ ย่อมถามได้กว้างกว่า

ความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) หมายถึงการวัดได้ตรงตามสภาพจริง ๆ ของผู้สอบ ข้อนั้นให้เหมือนกัน เพราะสามารถวัดได้ทั้งสองแบบเหมือนกัน

ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึงการวัดสมรรถภาพสมองต่าง ๆ ได้ตรงตามความมุ่งหมายของหลักสูตร เช่น ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปประยุกต์ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ ฯลฯ เป็นต้น ข้อนั้น ข้อสอบทั้ง ๒ แบบต่างก็วัดได้ทั้งคู่

ความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive Validity) หมายถึงสอบแล้ว สามารถทำนายได้ว่า ใครจะเรียนได้ดีมากน้อยเพียงใด หรือเมื่อตอบข้อสอบนี้ไปแล้ว จะเป็นผู้มีความสามารถในการทำงานราชการด้วยหรือไม่ สำหรับข้อนี้ยังไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่า แบบไหนจะทำนายได้ดีกว่ากัน ก็ถือว่าเหมือนกัน

สรุปแล้วลักษณะข้อสอบที่ดีข้อ ๑ นี้ ข้อสอบแบบปรนัยมีโอกาสดีกว่าแบบข้อนี้

ข้อ ๒ ความเชื่อมั่นได้ (Reliability) หมายถึงการวัดได้คงที่แน่นอนไม่เปลี่ยนแปลงไปเปลี่ยนมา ไม่ว่าจะเป็นการตอบหรือการตรวจให้คะแนนก็ตาม ข้อนั้นจะเห็นได้ชัดว่าแบบปรนัยนั้นดีกว่าแน่ เพราะอย่างน้อยการตรวจให้คะแนนก็มีความคงที่มากกว่า สมมุติว่าการสอบ ๒ ครั้ง ใช้ข้อสอบเดียวกันและผู้สอบจำข้อสอบไม่ได้ ถ้าข้อสอบมีความเชื่อมั่นได้สูง คะแนนของผู้สอบแต่ละคนจากการสอบ ๒ ครั้งก็ควรจะคงที่ไม่ว่าจะเป็นข้อสอบใด แต่ตามความเป็นจริงแล้วถ้าใช้ข้อสอบแบบข้อนี้ จะได้ผลไม่คงที่ (ถึงแม้ว่าการเขียนตอบจะเหมือนเดิมทุกประการ) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเนื้อหาของข้อสอบจะมีคุณภาพเหมือนกัน แต่การตรวจคะแนนแบบข้อนี้มีความเชื่อมั่นต่ำกว่าแบบปรนัย ข้อนั้นแบบปรนัยชนะ

ข้อ ๓. อำนาจจำแนก (discrimination) ข้อสอบที่ดีสอบแล้วต้องบอกได้ว่าคนไหน

เก่ง—อ่อนกว่ากัน ข้อสอบข้อใดที่คนเก่งกับคนโง่ตอบถูกเหมือนกัน ข้อสอบนั้นก็ใช้ไม่ได้ ลักษณะนี้เห็นจะบอกไม่ได้ว่าแบบปรนัย หรือแบบอัตนัยจะดีกว่ากัน ผู้เขียนเห็นว่าเสมอกัน

ข้อ ๔. ความเป็นปรนัย (Objectivity) คือลักษณะ ๓ ประการที่ได้กล่าวมาแล้ว และสรุปไปแล้วด้วยว่าแบบปรนัยมีทางเป็นปรนัย ได้มากกว่าแบบอัตนัย

ข้อ ๕. ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึงลงทุนน้อยแต่ได้ประโยชน์มาก ตามหลักประหยัดเศรษฐกิจ (Economic) ข้อนี้อีกดูเผิน ๆ จะเห็นว่าข้อสอบแบบอัตนัยนั้นลงทุนน้อยกว่า เพราะออกข้อสอบเพียง ๕-๑๐ ข้อก็พอแล้ว สำหรับการสอบ ๑ วิชา และออกได้ง่ายอีกด้วย ส่วนแบบปรนัยนั้นต้องใช้มากกว่า ๕๐-๑๐๐ ข้อจึงจะพอ และออกได้ยากกว่า แต่ถ้าคิดอีกแง่หนึ่งว่า ถ้ามีผู้สมัครสอบเป็นพัน ๆ หมื่น ๆ ก็จะได้เห็นว่าข้อสอบแบบอัตนัยนั้นประหยัดก็แต่ค่ากระดาษคำตอบเท่านั้น ส่วนกระดาษคำตอบก็ต้องเพิ่มเป็นทวีคูณ สำหรับแบบปรนัยนั้นใช้กระดาษคำตอบเพียง ๑ แผ่นต่อ ๑ คน (สำหรับข้อสอบ ๑๐๐-๑๕๐ ข้อ) และที่สำคัญที่สุดการตรวจกระดาษคำตอบแบบปรนัยสามารถตรวจได้เร็วมากและแม่นยำกว่า ส่วนแบบอัตนัยนั้นต้องใช้เวลาแรมเดือนทีเดียวสำหรับข้อสอบฉบับหนึ่ง (เช่นกรมหนึ่งจัดสอบแข่งขัน มีผู้สมัครสอบ ๒,๕๓๔ คน ต้องใช้เวลาประมาณ ๑๑ เดือนกว่าจะประกาศผลสอบได้ ในขณะที่สำนักงาน ก.พ. จัดสอบรวมแข่งขันชั้นตรี มีผู้สมัครสอบ ๓,๐๓๗ คน แต่ใช้เวลาเพียง ๓ สัปดาห์เท่านั้นก็สามารถประกาศผลสอบได้) ขอนี้ถ้ามีคนสอบน้อยก็เห็นว่าแบบอัตนัยดีกว่า แต่ถ้าผู้สอบมาก ๆ แบบปรนัยก็ดีกว่า สรุปแล้วให้เสมอกันอีก

ข้อ ๖. การวัดสมองชั้นลึก (Searching) ข้อสอบที่วัดสมองได้ลึกซึ้งนั้น ถ้าดูกันอย่างธรรมดา แบบอัตนัยดีกว่าแน่ เพราะสามารถวัดความคิดความอ่าน ความรู้สึกต่าง ๆ ตลอดจนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้ดีกว่า แต่ถ้าจะเอากันอย่างจริงจังแล้ว ข้อสอบแบบปรนัยก็สามารถวัดได้เหมือนกัน แต่ยากตรงที่ผู้ออกข้อสอบต้องมีชั้นครูจริงๆ จึงจะทำได้ ขอนี้แบบปรนัยของยอมแพ้ไปพลางๆ ก่อน

ข้อ ๗. ความยุติธรรม (Fair) ข้อสอบแบบอัตนัยนั้น ให้ความยุติธรรมได้เฉพาะคำถาม ส่วนคำตอบนั้นไม่มีทางที่จะให้ความยุติธรรมได้ถึง ๑๐๐% เหมือนแบบปรนัย เรื่องนี้พิสูจน์ได้ง่ายๆ โดยให้กรรมการคนหนึ่งตรวจข้อสอบแบบอัตนัยข้อหนึ่งสัก ๓๐ คน แล้วบันทึก

คะแนนไว้ ต่อมาอีกสัก ๒ สัปดาห์ ก็เอากระดาษคำตอบของ ๓๐ คนเดิมนั้นมาให้ผู้ตรวจคน เดิมตรวจซ้ำอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำคะแนนมาเทียบกับที่บันทึกไว้จะเห็นได้ชัดเจนว่าไม่ตรงกัน ๑๐๐% แน่แน่นอน แต่ถ้าเป็นแบบปรนัยจะได้คะแนนคงเดิม (ถึงแม้ว่าจะเปลี่ยนคนตรวจก็ตาม) อีก ประการหนึ่ง การออกข้อสอบ ๕-๑๐ ข้อนี้จะให้ครอบคลุมหลักสูตรเหมือนแบบปรนัย ๑๐๐ ข้อ ย่อมทำไม่ได้ ซึ่งทำให้ผู้สอบบางคนต้องเสียคะแนนไปเพราะดูหนังสือมาไม่ตรงกับที่ออก ข้อสอบหรือบางคนดูมาเพียง ๖-๗ เรื่องก็พอติดตรงข้อสอบเสียทั้งหมดก็อาจจะเป็นได้ จึงถือว่า ข้อสอบแบบอัตรันยให้ความยุติธรรมแก่ผู้สอบน้อยกว่าแบบปรนัย

จากความคิดเห็นที่ผู้เขียนเสนอมาทั้งหมดนี้ จะเห็นได้ว่าในจำนวน ๗ ข้อนี้ ข้อ สอบแบบอัตรันยดีกว่าเพียงข้อเดียว และแบบปรนัยดีกว่า ๔ ข้อ ส่วนอีก ๒ ข้อเสมอกัน

ถ้าท่านเป็นผู้ทำหน้าที่ ออกข้อสอบสำหรับการสอบเพื่ออะไรก็ตาม ท่านจงใช้ความคิด อันลึกซึ้งของท่านพิจารณาให้ดีเถิดว่า ท่านจะใช้ข้อสอบแบบปรนัย หรือ อัตรันย สำหรับผู้เขียน ใคร่ขอเสนอแนะว่า ถ้าในกรณีที่มีผู้สมัครสอบน้อยกว่า ๓๐ คน ก็ควรจะใช้ข้อสอบแบบปรนัย จะประหยัดและทันเวลากว่าแยะทีเดียว ข้อเสนอแนะนี้ยกเว้นข้อสอบบางวิชา เช่น เรียงความ เป็นต้น เพราะถ้าเขียนแบบปรนัยก็คงจะวุ่นพลิก

ตลกเรื่องข้อสอบอัตรันย

ในการสอบครั้งหนึ่ง

ผู้เข้าสอบ

“ท่านครับ ข้อสอบวิชานี้เหมือนกับข้อสอบเก่า เมื่อปีที่แล้วหมดทั้ง ๑๐ ข้อ เลยครับ”

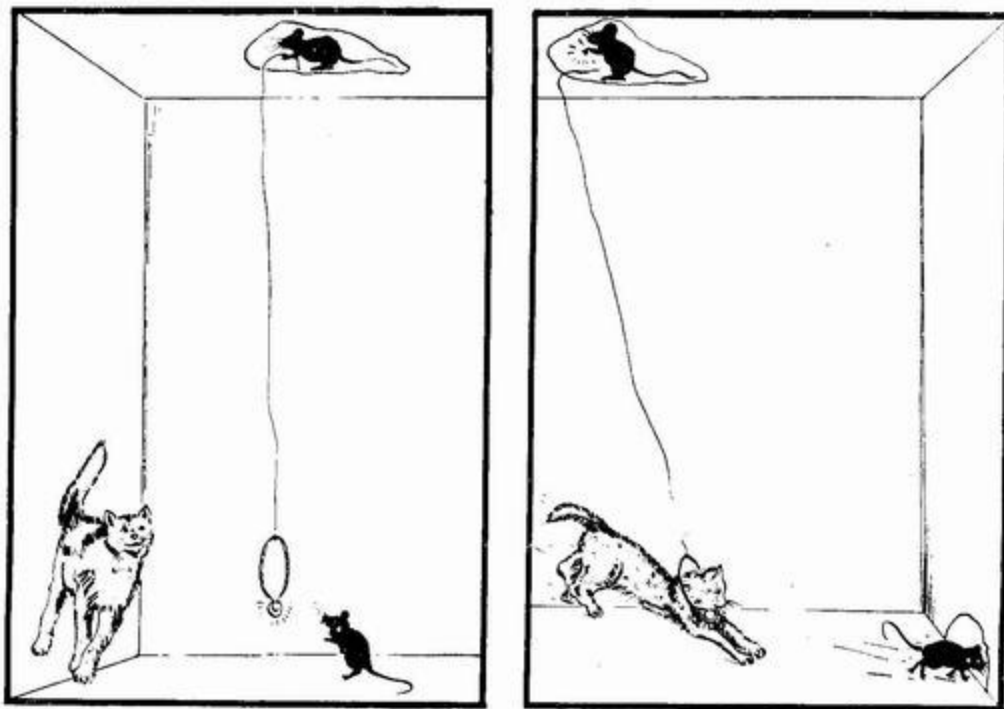
กรรมการผู้ออกข้อสอบ “ใช่แล้ว แต่ก็เหมือนกันเฉพาะคำถามนะ สำหรับคำตอบนะ ผมเปลี่ยน ใหม่แล้ว”

ผู้เข้าสอบ

“ ? ? ! ? ? ”

ใครจะเอาลูกกระพรวนไปผูกคอแมว

พากษ์ โดย ประจักษ์ นฤท
ภาพ โดย เพ็ญศรี ปิยะเจริญ

แสนสำราญบานใจหาใดเท่า
วันนี้แสนสุขสบายนายไม่มา
เมื่อแมวอยู่หนูเจ็บเหงาต่างเศร้าจิต
เจ็บหงอยเหงาเศร้ารันทดหมดภิรมย์

พวกเราเหล่าพลหนูดูหรรษา
พวกพลหนูถ้วนหน้าว่าเรีงรมย์
ทุกตัวคิดหวาดหวั่นไหวใจขึ้นขม
ต่างครอมตรมถึงวันตายจะกรายมา

มีหนูหนึ่งเกิด Idea, clear problem
จึงเชิญหนูใหญ่น้อยทยอยมา
มากันสุดคณานับจนคับคั่ง
ล้นชายคาต้องเกาะฝาเกาะแปคาน

แย่งกันพูดแย่งกันตั้งฟัง ไม่ออก
I. ทำดีที่สุดควร good pay
หนูสาวๆ ได้สองขันทันที
หนูลาออกหนูสาบสูญ เพิ่มพูนทวี

“ทำอย่าง ไรจะได้ยินเมื่อแมวอย่าง
ต่างเสนอต่างขานไขว่ไขว่เกณฑ์
เจ้าหนูน้อยกลอยจิตหนึ่งคิดออก
ให้แมวผูกลูกกระพรวน ชีควรรการ

แต่พวกเราใครจะขันขันอาสา
เอากระพรวนไปผูกคอของค้ออินทร์
แต่ปัญหาหนูเกรียงไกรใช้สันคิต
อย่าเร่งหลงเมาอำนาจวาสน์เรื่องรอง

ต้องกำหนด items ข้อปัญหา
ชุมนุมกันสนทนาวิชาการ
ขยับนั่งคึกคักสมัครสมาน
พอประธานเปิดประชุมรุมกัน say
นักเรียนนอกทำฟุตฟิดคิดว่าเก้
You เกเรยังได้ขันทันที
หนูดีๆ พวกกันคิดหน้ายั้งหนนี้
ประธานกล่าว หยุตกันที ! นอกประเด็น !
มาข้างๆ เรารู้ ไวจะได้แผ่น ”
ต่างประเด็นต่างกัน ไปไม่ได้การ
อยากจะบอกให้พี่ทั้งจิ้ง โขขาน
เมื่อเยื้องกรายบนเพดานเราได้ยิน
เป็นหนุมานไปลงกาห้ายักชิน
หนูเดินคินนี้ โฉนใครกล้าลอง
แมวอย่าได้หลงจิตคิดผยอง
แล้วจะต้องโดนผูกลูกกระพรวน..

ข้อสอบคัดเลือกข้าราชการชั้นเจ้าเป็นชั้นตรี

ของ

กรมประชาสัมพันธ์และกรมกสิกรรม

วิชา ความรู้ทั่วไป

แนวคำตอบโดย จามรี วิสุทธิกุล

(แนวคำตอบข้อสอบที่เสนอต่อสมาชิการสารประจำเดือนนี้ ได้พิจารณาเลือก
มาจากข้อสอบวิชาความรู้ทั่วไปของกรมประชาสัมพันธ์ (๕ สิงหาคม
๒๕๑๓) และกรมกสิกรรม (๒๕ มกราคม ๒๕๑๔) โดยเลือกเอาข้อที่
มีลักษณะคำถามทั่วไปและไม่เกี่ยวกับงานเฉพาะของกรมใด)

๑. คำถาม

ผู้บังคับบัญชาอาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการได้หรือไม่
ในกรณีใดบ้าง

แนวคำตอบ

ผู้บังคับบัญชาอาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการได้ในกรณี
ต่อไปนี้ คือ

๑. กรณีข้าราชการพลเรือนผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ
และได้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออก
ผู้บังคับบัญชาก็อาจสั่งอนุญาตให้ลาออกได้ ทั้งนี้ ตามความในมาตรา ๓๕
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

๒. กรณีให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามมาตรา
๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ คือ

๒.๑ ผู้ที่ครบเกษียณอายุแล้ว ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ออกจาก
ราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ

๒.๒ ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จ
บำนาญเพราะเหตุทดแทนในกรณี

๒.๒.๑ เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่
ได้โดยสม่ำเสมอ แต่ไม่ถึงทุพพลภาพ

๒.๒.๒ กรณีที่ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ข้าราชการไปปฏิบัติงาน
ใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ และคณะ
รัฐมนตรีได้พิจารณาอนุมัติ ตามความในมาตรา ๓ แห่ง
พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการ
ไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็ม
เวลาราชการ พ.ศ. ๒๔๙๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๔ แห่ง
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๔๙๔ ผู้บังคับบัญชาอาจสั่งให้ข้าราชการ
ผู้นั้นออกจากราชการได้ตามความในมาตรา ๓๖ (ข)
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
๒๔๙๗ และกรณีนี้ได้มีมติคณะรัฐมนตรี ที่ สร
๐๔๐๓/ว. ๓๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๑๒
กำหนดทางปฏิบัติไว้แล้วว่า ผู้บังคับบัญชาควรสั่งให้
ออกจากราชการ

๒.๒.๓ เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดขาดคุณสมบัติ ตามมาตรา
๔๔ (๑) คือไม่มีสัญชาติเป็นไทย หรือ (๔) คือ

เป็นผู้ทุพพลภาพไร้ความสามารถ จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

๓. กรณีข้าราชการพลเรือนผู้ใดหย่อนความสามารถเพราะเหตุใดในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด ผู้บังคับบัญชา ก็อาจสั่งให้ออกได้ ตามความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

๔. กรณีข้าราชการพลเรือนผู้ใดต้องหาว่า ผิดวินัยอย่างร้ายแรง และการสอบสวนไม่ได้ความเป็นสัจจะว่ากระทำผิดที่จะถูกไล่ออก หรือปลดออก แต่มีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกละเลยนั้น ซึ่งจะให้รับราชการต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ผู้บังคับบัญชาก็อาจสั่งให้ออกจากราชการได้ ตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

๕. กรณีข้าราชการพลเรือนผู้ใดต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดสำหรับความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ ผู้บังคับบัญชาอาจสั่งให้ออกจากราชการได้ตามความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

๖. กรณีผู้สอบแข่งขัน หรือสอบคัดเลือก หรือผู้ได้รับการคัดเลือก ผู้ใดได้รับการบรรจุเข้ารับราชการแล้ว หากภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ .โดยไม่ได้รับการยกเว้นตามความในมาตรา ๔๕ หรือขาดพินความรู้ตามมาตรา ๔๗ อยู่ก่อนได้รับการบรรจุก็ มีกรณี

ต้องหายูก่อน และภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานันักก็
ผู้บังคับบัญชาอาจสั่งให้ออกจากราชการได้ตามความในมาตรา ๔๐ แห่งพระ
ราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

๗. กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ทดลอง
ปฏิบัติหน้าที่ราชการมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ เดือน และไม่เกินหนึ่งปีแล้ว ถ้า
ปรากฏว่า เป็นผู้มีความประพฤติไม่ดี หรือไม่มีความรู้ หรือไม่มีความ
สามารถพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่จะได้รับแต่งตั้ง ผู้บังคับ
บัญชาอาจสั่งให้ออกจากราชการได้ ตามความในมาตรา ๕๒ วรรคสอง
ท้าย แต่ถ้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ทดลอง
ปฏิบัติหน้าที่ราชการ การสั่งให้ออกจะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ ว่าด้วย
การสั่งให้ออกจากราชการเพราะหย่อนความสามารถดังกล่าวข้างต้น

๘. กรณีให้ออกจากราชการไว้ก่อน คือ เมื่อข้าราชการพลเรือน
ผู้ใดถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญา เว้นแต่คดีความ
ผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอัน
ได้กระทำโดยประมาท หรือมีกรณีต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจน
ถูกตั้งกรรมการเพื่อสอบสวน ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามัลทิน หรือมัวหมอง
จะให้คงอยู่ในหน้าที่ราชการระหว่างพิจารณาหรือสอบสวน จะเป็นการเสีย
หายแก่ราชการ ก็อาจสั่งให้ผู้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้ ตาม
ความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๔๙๗

๙. กรณีข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ยัง
ไม่ถึงกับจะต้องถูกปลดออก หรือมีเหตุผลอันควรลดหย่อน ผู้บังคับบัญชา

อาจสั่งให้ออกจากราชการได้ ตามความในมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

๒. คำถาม จังหวัดกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดแตกต่างกันอย่างไรบ้าง
อธิบาย

แนวคำตอบ จังหวัด คือ เขตการปกครองส่วนภูมิภาค ซึ่งรวมเอาท้องที่หลาย ๆ อำเภอเข้าไว้ด้วยกัน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินจังหวัดมีฐานะเป็นตัวแทนของส่วนกลาง รับนโยบายจากส่วนกลางมาดำเนินการ แต่ในขณะเดียวกันก็มีฐานะเป็นนิติบุคคลแตกต่างหากจากกระทรวงทบวงกรมในส่วนกลาง

องค์การบริหารส่วนจังหวัด คือ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นแบบหนึ่ง ซึ่งจัดระเบียบบริหารโดยพระราชบัญญัติระเบียบราชการบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ มีฐานะเป็นนิติบุคคลต่างหากจากจังหวัด องค์การนี้จะจัดการบริหารกิจการส่วนจังหวัดแก่ท้องถิ่นทุกแห่งที่มีได้เป็น เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อแตกต่างระหว่างจังหวัดและองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีดังนี้คือ

๑. จังหวัดเป็นศูนย์รวมหน่วยงานของราชการบริหารส่วน ภูมิภาค มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด จังหวัดมีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบายของรัฐบาลหรือระเบียบแบบแผนของกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ที่มอบหมายให้จังหวัดทำภายในเขตท้องที่ของจังหวัด รวมทั้งการตรวจสอบควบคุมดูแลแนะนำการบริหารงานส่วนท้องถิ่นรูปต่าง ๆ ภายในเขตจังหวัดด้วย

ส่วนองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นรูปหนึ่งของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น เป็นองค์การที่บริหาร “กิจการส่วนจังหวัด” นอกเป็นกิจการที่แยกเป็นส่วนหนึ่งต่างหากกับราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

๒. จังหวัด มีทรัพย์สินที่ได้มาหรือมีขึ้นจากงบประมาณแผ่นดิน มีข้าราชการดำเนินงาน รับเงินเดือนและค่าใช้จ่ายจากงบประมาณแผ่นดิน ส่วนองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีทรัพย์สินต่างหากจากทรัพย์สินของแผ่นดิน ซึ่งเรียกว่า “ทรัพย์สินส่วนจังหวัด” เป็นทรัพย์สินที่ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดหาได้โดยตรง และไม่ต้องส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน รวมตลอดถึงทรัพย์สินซึ่งจะได้มีกฎหมายระบุไว้ว่า เป็นทรัพย์สินส่วนจังหวัดด้วย มีข้าราชการส่วนจังหวัดที่รับเงินเดือนและตำแหน่งในงบประมาณที่ตั้งทางจังหวัด

๓. การแบ่งส่วนราชการของจังหวัด แบ่งออกเป็นสำนักงานจังหวัดซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับราชการบริหารทั่วไปของจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ และส่วนราชการต่าง ๆ ที่กระทรวงทบวงกรมได้จัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกา ให้มีหน่วยงานในจังหวัดต่าง ๆ เช่น ที่ทำการอนามัยจังหวัด สรรพากรจังหวัด เป็นต้น มีหน้าที่ปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานของกระทรวงทบวงกรมนั้นโดยเฉพาะ และมีหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดนั้น ๆ เป็นผู้ปกครองบังคับบัญชารับผิดชอบ

ส่วนองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีสภาจังหวัดกับมีผู้ว่าราชการจังหวัดและข้าราชการส่วนจังหวัดดำเนินการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเช่นการศึกษาประชาบาล เป็นต้น

๓. คำถาม ถ้าท่านมีสิทธิได้รับบำเหน็จหรือบำนาญ ท่านจะเลือกรับอย่างไหน ให้อธิบายโดยยกตัวอย่างประกอบ

แนวคำตอบ บำเหน็จ หมายความว่าเงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายครั้งเดียว และการคำนวณบำเหน็จนั้นให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

บำนาญ หมายความว่าเงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน จำนวนเงินที่จะได้รับบำนาญมีเงื่อนไขดังนี้ คือ

๑. ข้าราชการพลเรือนซึ่งไม่เคยออกจากราชการตลอดเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้แบ่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายออกเป็นห้าสิบส่วน คุณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

๒. ข้าราชการพลเรือนนอกจากที่กล่าวใน ๑. ให้แบ่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายออกเป็นห้าสิบห้าส่วน คุณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

สมมติว่า ข้าพเจ้ามีอายุราชการครบ ๒๕ ปีบริบูรณ์ และมีเงินเดือนสุดท้าย ๑,๕๐๐ บาท และจะออกจากราชการเพื่อขอรับบำเหน็จหรือบำนาญ ข้าพเจ้าก็ต้องพิจารณา ดังนี้

๑. ถ้าข้าพเจ้าจะรับบำเหน็จ จะได้เป็นจำนวนเงิน

๓๓๗,๕๐๐ บาท (๑๕๐๐×๒๕)

๒. หากจะรับบำนาญ จะได้เป็นจำนวนเงินเดือนละ ๗๕๐ บาท

$$\left(\frac{(๑๕๐๐ \times ๒๕)}{๕๐} \right)$$

จากตัวเลขดังกล่าวจะเห็นว่า การรับบำนาญเป็นจำนวน ๕๐ ครั้ง ซึ่งใช้ระยะเวลา ๔ ปี ๒ เดือน จะเป็นจำนวนเงินเท่ากับบำเหน็จ ดังนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ต้องดูสุขภาพของตัวเองก่อน หากคิดว่าตนเองจะมีอายุยืนต่อไปอีกมากกว่า ๔ ปี ๒ เดือนแล้ว ข้าพเจ้าก็จะเลือกรับบำนาญ เพราะจะได้จำนวนเงินมากกว่าบำเหน็จ ซึ่งได้รับเพียงครั้งเดียว

๔. คำถาม วินัยจำเป็นสำหรับข้าราชการประการใดบ้าง และมีวิธีการอย่างไรบ้างในการที่จะส่งเสริมให้ข้าราชการมีวินัย

แนวคำตอบ

วินัยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับข้าราชการทั้งในด้านส่วนตัวของข้าราชการเองและในด้านส่วนรวม ทั้งนี้เพราะวินัยหมายถึงการควบคุมพฤติกรรมรวม ซึ่งอาจออกมาในรูปข้อบังคับ คำสั่ง หรือคำบัญชา ซึ่งมีการลงโทษหนักนลงอยู่ หรืออาจจะออกมาในรูปการส่งเสริม การฝึกอบรมให้ประพฤติตามกฎข้อบังคับต่าง ๆ ดังนี้ ข้าราชการที่มีวินัย จึงเป็นผลดีในด้านส่วนตัวในแง่ที่

ทำให้ข้าราชการอยู่ในระเบียบแบบแผน เป็นที่ไว้วางใจและยอมรับ
นับถือของบุคคลอื่น

ผลดีที่จะได้รับในส่วนรวมนั้น ได้แก่ความสงบเรียบร้อยของหน่วย
งาน และประสิทธิภาพของงาน ทั้งนี้ เพราะหากคนทำงานมีระเบียบวินัย
แล้ว งานก็จะเดินไปได้อย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ และที่สำคัญก็คือ
ข้าราชการซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลในการบริหารประเทศนี้ หากไม่มี
วินัยแล้ว ประชาชนก็จะขาดความเชื่อถือในตัวข้าราชการ ตลอดจนขาด
ความเชื่อถือในหน่วยงานของรัฐบาลด้วยทำให้การบริหารประเทศดำเนินไป
ไม่สะดวกไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร วินัยจึงจำเป็นสำหรับข้าราชการ
อย่างยิ่ง

วิธีการที่จะส่งเสริมให้ข้าราชการมีวินัยนี้ อาจสรุปเป็นข้อ ๆ พอ
สังเขป คือ

๑. ขวัญ และกำลังใจในการปฏิบัติงาน เรื่องนี้แทบจะพูดได้ว่า
เป็นเรื่องสำคัญที่สุดในการที่จะส่งเสริมให้ข้าราชการมีวินัยนี้ ทั้งนี้ เพราะ
การที่ข้าราชการมีขวัญเสียจะทำให้วินัยเสีย การบำรุงขวัญข้าราชการอาจ
ทำได้ไม่ยาก ซึ่งเรื่องนี้เป็นหน้าที่ของหัวหน้าหน่วยงานจะต้องคำนึงให้มาก
การบำรุงขวัญอาจทำได้โดยการเอาใจใส่ข้าราชการ ให้เขามีความรู้สึก
เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน ให้ความไว้วางใจมอบหมายงานให้ทำแล้ว
ก็ต้องมีความไว้วางใจ ซึ่งจะทำให้ข้าราชการมีความรับผิดชอบในงานนั้น กระ-
ทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี นอกจากนั้นการปฏิบัติตนของหัวหน้างานอย่างเป็น
ธรรมต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ก็เป็นเรื่องที่สำคัญต่อความรู้สึกของผู้ใต้บังคับ
บัญชาด้วย

๒ ความจำเป็นในการครองชีพ มนุษย์ต้องขวนขวายทำการทำงาน
ก็เพื่อการครองชีพ ข้าราชการก็เช่นเดียวกัน หากอาชีพรับราชการสามารถ
ทำให้การครองชีพดำรงอยู่ได้ตามสมควรแก่ฐานะรูปแบบแล้ว ข้าราชการก็จะ

ตั้งหน้าทำงานได้อย่างเต็มที่ ไม่ต้องหลบหลีกเอาเวลาราชการไปทำธุรกิจส่วนตัว ตลอดจนไม่ต้องใช้เวลานอกเหนือจากเวลางานปกติไปทำงานอย่างอื่นเพื่อหารายได้พิเศษซึ่งข้อนี้จะทำให้งานปกติต้องเสียไปด้วย เพราะกำลังกายและสมองที่จะทุ่มให้กับการขายย่อมลดน้อยลงไป ดังนั้นถ้าราชการไม่สามารถจะเพิ่มเงินเดือนให้ได้มากกว่าเท่าที่ได้รับอยู่ ก็ควรจะจัดสวัสดิการข้าราชการให้อย่างดีที่สุด เพราะราชการจะอ้างแต่ความมั่นคงแต่อย่างเดียวเพื่อรักษาข้าราชการไว้ปัจจุบันอาจไม่ได้ผลอย่าง ๑๐๐ %

๓. ความพอใจในลักษณะของงาน เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่งในอันที่จะส่งเสริมวินัยข้าราชการ เพราะหากไม่พอใจในงานที่ตนทำแล้วบุคคลนั้นหรือข้าราชการนั้นก็จะพยายามหาทางหลีกเลี่ยงอันจะทำให้บางครั้งเป็นการฝ่าฝืนวินัย ดังนั้นการมอบหมายงานให้ข้าราชการทำก็ต้องดูอุปนิสัยของบุคคลนั้นด้วย ตลอดจนจะต้องมีความสมดุลกันระหว่างคุณภาพของงานและคุณภาพของคนทำงาน การกำหนดหน้าที่จึงต้องกำหนดให้เหมาะสมกับความสามารถของตัวข้าราชการ ถ้างานยากเกินไป ก็จะทำให้ข้าราชการผู้นั้นกังวลใจ ต้องทำงานชนิดหามรุ่งหามค่ำ เมื่อไม่มีความสามารถเพียงพอผลงานที่ออกมาไม่ดี ถูกผู้บังคับบัญชาตำหนิ ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดความท้อแท้ใจ

หากงานนั้นเป็นงานที่ง่ายเกินไป ข้าราชการก็สามารถทำเสร็จได้ในเวลารวดเร็ว เมื่อไม่มีงานทำก็อาจเบื่อน่ายอันจะเป็นสาเหตุให้เสียวินัยได้ ดังนั้นลักษณะของงานตลอดจนปริมาณงานก็ต้องกำหนดให้พอเหมาะ กับบุคคลิกและความสามารถของข้าราชการผู้นั้นด้วย

๔. ปรับปรุงระเบียบข้อบังคับ ในการปฏิบัติงาน ให้รัดกุมและทันสมัยอยู่เสมอ

การบริหารราชการปัจจุบันเจริญรุดหน้าไปมากและรวดเร็ว กฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับของการปฏิบัติงานที่มีอยู่เดิมอาจล้าสมัยและไม่รัดกุมซึ่งอาจเป็นช่องทางให้ข้าราชการกระทำผิดได้ ดังนั้นผู้บังคับบัญชาควรจะได้ตรวจสอบศึกษาระเบียบปฏิบัติที่ใช้อยู่กันอยู่เสมอ เพื่อให้เหมาะสมแก่การปฏิบัติงาน การมีกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติที่ทันสมัยรัดกุมนั้นจะทำให้จำนวนข้าราชการที่กระทำผิดลดลงและจะทำให้หน่วยงานนั้นปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในที่สุด

๕. คำถาม ทำไมทางราชการจึงต้องกำหนดให้มีการแข่งขัน หรือสอบคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการ และเพื่อเลื่อนชั้นของข้าราชการ

แนวคำตอบ โปรดดูแนวตอบคำถามทำนองเดียวกันนี้ในวารสารข้าราชการ ฉบับเดือนมิถุนายน ๒๕๑๔ ข้อ ๓

สถานการณ์ในอินโดนีเซีย

โดย ดร. เกษม ศิริสัมพันธ์

เมื่อต้นเดือนกรกฎาคม ศกนี้ ในอินโดนีเซียได้มีการเลือกตั้งทั่วประเทศ นับเป็นครั้งแรกในระยะเวลา ๑๖ ปีที่แล้วมาที่ชาวอินโดนีเซียมีโอกาสใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งทั่วประเทศ ผลการเลือกตั้งครั้งนี้จะเป็นที่ทราบกันในราวต้นเดือนสิงหาคม ทั้งนี้เพราะการนับคะแนนจะต้องกินเวลานานมาก คาดว่าจะมีผู้ออกเสียงเลือกตั้งถึง ๕๗ ล้านคน ประกอบกับอินโดนีเซียเป็นประเทศหมู่เกาะ การคมนาคมสื่อสารจึงลำบาก การนับคะแนนแสดงผลเลือกตั้งครั้งนี้จึงต้องล่าช้า ดังกล่าว

การเลือกตั้งครั้งนี้เป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีจำนวนสมาชิกทั้งหมด ๔๖๐ คน ในจำนวนนี้เป็นสมาชิกซึ่งชาวอินโดนีเซียเลือกตั้งคราวนี้ขึ้นมา ๓๖๐ คน อีก ๑๐๐ คนนั้น รัฐบาลฝ่ายทหารของนายพลซูฮาร์โตเป็นผู้แต่งตั้ง คล้ายกับทำนองสมาชิกประเภทสองตามรัฐธรรมนูญของไทยเรา พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้นเอง

อินโดนีเซีย นับตั้งแต่ นายพลซูฮาร์โตเข้าครองอำนาจเด็ดขาดสืบต่อจากอดีตประธานาธิบดีโชการ์โนเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็นต้นมา นับได้ว่าสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการปกครองภายในของอินโดนีเซียได้พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว ในสมัยอดีตประธานาธิบดีโชการ์โนนั้น อินโดนีเซียได้ตกอยู่ในท่ามกลางความปั่นป่วนทั้งในด้านการเมืองและในทางเศรษฐกิจ ในด้านการเมืองโชการ์โนถือตนว่าเป็นนักปฏิวัติชาตินิยมรุนแรง รังเกียจฝ่ายตะวันตกและดำเนินนโยบายเป็นทำนองสนับสนุนพรรคคอมมิวนิสต์ในอินโดนีเซีย ซึ่งได้รับความสนับสนุนใกล้ชิดจากจีนคอมมิวนิสต์อยู่มาก จนในที่สุดพรรคคอมมิวนิสต์อินโดนีเซียได้โจ่งมือกระทำการรัฐประหารเพื่อยึดอำนาจในอินโดนีเซียเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๐๘ แต่การรัฐประหารของฝ่ายคอมมิวนิสต์ครั้งนี้

ล้มเหลว เพราะถูกฝ่ายกองทัพของอินโดนีเซียปราบปราม กรณีนี้ส่งผลให้นายพลซูฮาร์โต ผู้นำฝ่ายทหารก้าวเข้ามาใช้อำนาจและได้รับตำแหน่งเป็นประธานาธิบดีเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐

ในทางเศรษฐกิจ อินโดนีเซียสมัยประธานาธิบดี ซูการ์โน นั้น ออกจะรุ่งเรืองเพื่อ ซูการ์โน มีหัวเอนเอียงไปในทางสังคมนิยมและออกจะเป็นผู้นำประเทศที่เพื่อชน ซึ่งในที่สุดก็ผลทำให้เศรษฐกิจของอินโดนีเซียเกือบจะล้มละลาย ภายในประเทศเงินก็เฟ้อ ค่าของเงินรูปีของอินโดนีเซียก็ตกต่ำลงจนน่าใจหาย อินโดนีเซียเป็นหนี้สินประเทศต่าง ๆ จนเกือบจะสิ้นเนื้อประดาตัว เพราะฉะนั้น เมื่อนายพลซูฮาร์โตเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีนั้น เศรษฐกิจของอินโดนีเซียทรุดหนักใกล้จะสิ้นลมอยู่แล้ว

แต่ในช่วงระยะเวลาสี่ปีที่ผ่านมา อินโดนีเซียฟื้นตัวในทางเศรษฐกิจได้อย่างน่ามหัศจรรย์ จริงอยู่ในปัจจุบันชาวบ้านในอินโดนีเซียยังคับแค้นแสนเข็ญอยู่ แต่นายพลซูฮาร์โตได้สร้างเสริมรากฐานที่มั่นคงพอสมควร สำหรับความเจริญงอกงามทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซียในอนาคต เรื่องนี้นับว่าเป็นความสำเร็จที่น่าสรรเสริญของรัฐบาลฝ่ายทหารของอินโดนีเซียทีเดียว

นายพลซูฮาร์โตนั้นได้แสดงให้เห็นว่า ความเป็นผู้นำที่ถูกต้องสำหรับสังคมที่กำลังพัฒนาอย่างอินโดนีเซียนั้น คือความเป็นผู้นำที่มุ่งผลในทางปฏิบัติเพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชน ซูฮาร์โตเป็นนักปฏิบัตินิยม ส่วนอดีตประธานาธิบดีซูการ์โนนั้นเป็นผู้นำซึ่งแก่อุดมการณ์ พร่ำสอนประชาชนชาวอินโดนีเซียให้ใฝ่ฝันถึงอุดมคติต่าง ๆ นานา แต่ไม่เคยคำนึงถึงผลในทางปฏิบัติเลย ในที่สุดจึงนำประเทศไปสู่ความหายนะ

ในระยะเวลา ๔ ปีที่ผ่านมา นายพลซูฮาร์โตได้พยายามแก้ไขสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ เฉพาะอย่างยิ่งสถานะเงินเฟ้อในอินโดนีเซีย, ในสมัยซูการ์โนนั้น สถานะเงินเฟ้อเพิ่มในอัตราประมาณปีละ ๖๕๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นจำนวนสูงจนไม่น่าเชื่อ แต่มาในปัจจุบันรัฐบาลของนายพลซูฮาร์โตสามารถแก้ไขสถานการณ์เงินเฟ้อให้ลดลงเหลือเพียง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ต่อปี เงินรูปีของอินโดนีเซียในปัจจุบันก็มีเสถียรภาพมั่นคงขึ้น

นอกจากนี้รัฐบาลของฝ่ายทหารยังได้ทุ่มเทการสร้างพื้นฐานปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจให้มากยิ่งขึ้น เช่นการสร้างทางหลวง สะพาน เขื่อนชลประทานเหล่านี้นี้

ความสำเร็จอีกด้านหนึ่งของรัฐบาลของนายพลซูฮาร์โต คือการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ อินโดนีเซียเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรณีนานาชนิด รัฐบาลอินโดนีเซียสมัยประธานาธิบดีโซการ์โนเร่งกิจการลงทุนจากต่างประเทศ โดยอ้างว่าเป็นการแผ่ขยายอิทธิพลของลัทธิอาณานิคมยุคใหม่ แต่รัฐบาลปัจจุบันของอินโดนีเซียกลับส่งเสริมและชักจูงให้ต่างประเทศเข้าไปลงทุนบุกเบิกทรัพยากรธรรมชาติในอินโดนีเซียมากยิ่งขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในการขุดค้นน้ำมัน การทำป่าไม้ และการอุตสาหกรรมเหมืองแร่อื่น ๆ ในช่วงระยะเวลา ๔ ปีที่แล้วมานี้ ต่างประเทศได้เข้าไปลงทุนในอินโดนีเซียเป็นการผูกพันในระยะยาว มีมูลค่าถึงเกือบสองพันล้านเหรียญอเมริกัน และได้ลงทุนไปแล้วประมาณสักร้อยล้านเหรียญอเมริกัน การส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศนี้เอง เป็นเคล็ดลับที่สำคัญอันทำให้อินโดนีเซียสมัยนายพลซูฮาร์โตฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็วเป็นที่น่ามหัศจรรย์อยู่

เมื่อมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจพอสมควรและเสถียรภาพในการปกครองประเทศก็ขึ้น นายพลซูฮาร์โตจึงเริ่มขยายบทบาททางการเมืองให้กว้างออกไป นี่เป็นสาเหตุของการเลือกตั้งทั่วไปในอินโดนีเซียครั้งนั้น นับว่าเป็นก้าวแรกในทางการเมืองที่จะนำอินโดนีเซียไปสู่การปกครองของประชาชนในอนาคต

ในการเลือกตั้งครั้งนี้ ฝ่ายรัฐบาลทหารได้สถาปนาขบวนการทางการเมืองขึ้นองค์การหนึ่ง เป็นทำนองพรรคการเมือง เรียกว่า พรรค Golkar ในการหาเสียงเลือกตั้งครั้งนี้ พรรค Golkar ของฝ่ายทหารก็มีอิทธิพลอยู่หลายประการ พรรคการเมืองอื่น ๆ ย่อมตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบ เป็นที่เห็นได้ชัดว่านายพลซูฮาร์โตต้องการใช้ขบวนการพรรค Golkar รักษาเสถียรภาพของฝ่ายรัฐบาลไว้ เพราะฉะนั้นจึงเป็นที่คาดหมายกันว่า ผลการเลือกตั้งครั้งนี้ถึงอย่างไรพรรค Golkar ของฝ่ายรัฐบาลคงมีชัยชนะคุมคะแนนเสียงข้างมากในสภาผู้แทนได้ นายพลซูฮาร์โตจะดำรงตำแหน่งเป็นประธานาธิบดีจนถึง พ.ศ. ๒๕๑๖ เพราะฉะนั้น นายพลซูฮาร์โตจึงต้องการวางรากฐานทางการเมืองในรูปแบบการพรรคการเมือง Golkar เพื่อเป็นฐานของอำนาจของตนซึ่งจะสนับสนุนนายพลซูฮาร์โตให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีต่อไปหลังจาก พ.ศ. ๒๕๑๖

การเมืองของอินโดนีเซียในปัจจุบันมีคติน่าคิดอยู่ ถ้าจะว่ากันไปแล้ว แนวโน้มทางการเมืองของอินโดนีเซียสมัยนายพลซูฮาร์ โตย่อมไม่ใช่ประชาธิปไตยอันบริสุทธิ์ แต่นั่นแหละจะประชาธิปไตยบริสุทธิ์หรือไม่ก็ตาม รัฐบาลของนายพลซูฮาร์ โตสามารถสร้างเสถียรภาพและความอยู่ดีกินดีแก่ประชาชน ความชอบกันว่าเป็นคุณธรรมอยู่มากทีเดียว การเมืองในสังคมที่กำลังพัฒนานั้น ย่อมต้องเป็นการเมืองที่สามารถรักษาดุลยภาพระหว่างเสถียรภาพของประเทศกับสิทธิของประชาชน การเมืองที่เอนเอียงหนักไปในทางหนึ่งทางใดย่อมไปไม่รอดด้วยกันทั้งคู่ นี่เองเห็นจะเป็นบทเรียนที่ได้จากประสบการณ์ของอินโดนีเซียทั้งในอดีตและปัจจุบัน.

เย็บปกแข็งรวมเล่ม

วารสารข้าราชการ ปี ๒๕๑๓ และปีก่อนๆ

ค่าเย็บปก ๑๕.๐๐ บาท

ค่าส่งกลับทางไปรษณีย์ ๕.๐๐ บาท

ส่งเย็บได้ที่บริการสวัสดิการ ก.พ.

สำนักงาน ก.พ. ถนนพิษณุโลก กรุงเทพฯ ๓

ส่งเงินในนามผู้จัดการสวัสดิการ ก.พ.

ปัญหาระเบียบข้าราชการพลเรือน

เสริมสุข โกวิทวานิช

นิติกรเอก กองวินัยและนิติการ

ชั้นยศ ตรี ๓

นักวิเคราะห์งานบุคคลโท

กองตำแหน่งและอัตราเงินเดือน

ชนะ อินสว่าง

ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองวินัยและนิติการ

อธิราชย์ เสือวรรณศรี

นักวิเคราะห์งานบุคคลโท

กองตำแหน่งและอัตราเงินเดือน

สำนักงาน ก. พ.

ตอบสมาชิกจังหวัดสระบุรี

ถาม ตามมาตรา ๕๒ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ในกรณีที่ผู้สอบคัดเลือกเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรีได้ จะต้องทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๖ เดือน แต่ไม่เกิน ๑ ปี จึงออกคำสั่งเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรีและดำรงตำแหน่งนั้นต่อไป

การนับเวลาเมื่อทดลองให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ไม่น้อยกว่า ๖ เดือนนั้น จะนับแต่วันที่คำสั่งออกหรือนับแต่วันไปรายงานตัวเรื่อยไปจนครบ ๖ เดือน

ตอบ การที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องมีการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อน โดยกำหนดระยะเวลาไว้ดังกล่าวมานั้น ก็เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาก่อนว่า ผู้นั้นมีความประพฤติ ความรู้ ความสามารถ สมควรที่จะบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญได้หรือไม่ ซึ่งต้องอาศัยเวลา โดยเฉพาะเรื่องความสามารถนั้น ต้องถือการปฏิบัติราชการในตำแหน่งนั้น ๆ เป็นสาระสำคัญ การนับระยะเวลาทดลองปฏิบัติราชการ จึงต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่เริ่มปฏิบัติหน้าที่ราชการจริงๆ ไม่ใช่วันที่ออกคำสั่ง หรือวันรายงานตัว

๖๐ ปัญหาระเบียบข้าราชการพลเรือน

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๐๑๒

ผมสอบแข่งขันในวิชาข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวา อันดับ ๑ ชั้น ๕๔๐ บาท สังกัดกรม ก. และได้รับการบรรจุให้ทดลองปฏิบัติราชการในตำแหน่งเสมียนพนักงาน เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๑๓ ทางกรมเจ้าสังกัดส่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๑๔

ถาม ผมจะมีสิทธิขอเลื่อนขั้นเงินเดือนในปีงบประมาณ ๒๕๑๕ ได้หรือไม่ และจะขอ ๒ ขั้นได้หรือไม่ จะขัดกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๙ (พ.ศ. ๒๕๐๔) อย่างใดหรือไม่

ตอบ ท่านได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการตั้งแต่วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๑๓ นับถึงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๑๔ ก็ครบรอบปีตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๙ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ถ้าผู้บังคับบัญชาของท่านได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความสามารถ มีความอดสาหะปฏิบัติ ตามระเบียบวินัยของทางราชการ งานที่ท่านทำอยู่นั้นมีปริมาณและคุณภาพ ฯลฯ ก็อาจให้ท่านเลื่อนเงินเดือน ๑ ขั้น ในกรณีปกติ หรือ ๒ ขั้นเป็นกรณีพิเศษก็ได้ครับ

ตอบสมาชิกจังหวัดพระนคร

เนื่องจากผมมีปัญหาสงสัยบางประการเกี่ยวกับการโอนข้าราชการตุลาการ และข้าราชการอัยการมาเป็นข้าราชการพลเรือน ซึ่งเริ่มจะมีมากขึ้นตามลำดับ ของถามดังนี้

ถาม (๑) ก.พ. ใช้หลักการข้อใดในการพิจารณาให้โอนได้หรือไม่

(๒) การบรรจุในชั้น อันดับ และชั้น เทียบโดยใช้เงินเดือนที่ได้รับอยู่เดิมใช่หรือไม่

(๓) การพิจารณาเทียบจากเงินเดือนในการเทียบชั้นตามปัญหาข้อ (๒) จะไม่เป็นการเอาเปรียบข้าราชการพลเรือนทั่วไปหรือไม่ ทั้งนี้เพราะว่าข้าราชการตุลาการ หรืออัยการนั้นเมื่อเริ่มบรรจุ ได้รับเงินเดือนขั้นแรก ๒,๔๕๐ บาท (ซึ่งต่อไปก็อาจ จะเพิ่มขึ้นอีก) ตรงกันข้ามกับข้าราชการพลเรือน วุฒิ น.บ. หรือ น.บ. เช่นเดียวกัน ได้รับการบรรจุ (โดยการสอบคัดเลือกเช่นเดียวกัน) โดยได้รับเงินเดือนขั้น

แรกเพียง ๑,๒๕๐ บาท ซึ่งถ้ารับราชการไปเรื่อย ๆ ว่าจะได้ขั้นเอกก็ต้องใช้เวลา
กว่าสิบปีขึ้นไป ตรงกันข้ามถ้าอาศัยการเรียนลัดไปสอบเป็นอัยการหรือตุลาการก่อน
แล้วโอนมา จะใช้เวลาเป็นขั้นเอกได้ในระยะ ๒-๓ ปี เท่านั้น

๔. ผมเข้าใจว่าการที่จ่ายเงินเดือนข้าราชการตุลาการหรืออัยการไว้สูง ก็
เพื่อความมุ่งหมายในตำแหน่งหน้าที่เกี่ยวกับความยุติธรรม แต่เมื่อเริ่มมีการใช้การ
หลักเลียงเพื่อประโยชน์ในการเทียบชั้นเงินเดือน ซึ่งเป็นการเอาเปรียบข้าราชการ
พลเรือนเช่นนี้ ก.พ.เห็นว่าเป็นการชอบธรรมหรือไม่เพียงใด

ตอบ

การโอนข้าราชการอัยการและตุลาการมาเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ก.พ. จะพิ
จารณาถึงปริมาณและคุณภาพของงานในตำแหน่งที่จะรับ โอนว่าควรจะกำหนดให้ได้
รับเงินเดือนเท่าใด และพิจารณาคุณสมบัติของผู้ที่จะโอนมาว่าตรงกับงานในตำแหน่ง
ที่จะรับโอนหรือไม่ ส่วนการจะบรรจุให้ได้รับเงินเดือนในชั้น อันตบ หรือชั้น
ใดนั้น ก.พ. จะพิจารณาเป็นราย ๆ ไป ทั้งนี้ จะต้องไม่สูงกว่าที่ได้รับอยู่เดิม

สำหรับความเห็นของท่านที่ว่า ถ้าหาก ก.พ. อนุมัติให้ข้าราชการตุลาการ
หรืออัยการ โอนมาเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญโดยได้รับเงินเดือนเท่าเดิม ก็เท่า
กับเปิดโอกาสให้มีการเรียนลัดนั้น ผู้ตอบปัญหามีความเห็น ว่า ไม่ใช่เป็นเรื่อง
ของการเรียนลัดในการกำหนดให้ตำแหน่งใดได้รับเงินเดือน ในชั้นใดหรืออันตบใด
นั้น ก.พ. จะคำนึงถึงปริมาณและคุณภาพของงานในตำแหน่งเป็นหลัก ในการพิ
จารณาตั้งได้กล่าวแล้ว เมื่อหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะรับโอนข้าราชการ
ตุลาการหรือข้าราชการอัยการสูงถึงขนาดที่จะกำหนดให้ผู้ซึ่งจะโอนมาเป็นข้าราชการ
พลเรือนสามัญ ได้รับเงินเดือนในอัตราเท่าที่ได้รับอยู่เดิม ก.พ. ก็อาจพิจารณา
อนุมัติได้ตามนั้น แต่ถ้าหน้าที่และความรับผิดชอบของงานในตำแหน่งที่จะรับโอน
มีไม่มาก ผู้ซึ่งจะโอนมาก็อาจได้รับเงินเดือนต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมก็ได้ ทางฝ่ายตุลา
การและอัยการนั้น การที่ได้กำหนดขั้นต่ำของอัตราเงินเดือนผู้ช่วยผู้พิพากษา และผู้
ช่วยอัยการไว้ ๒,๔๕๐ บาท นั้นก็คงจะคำนึงถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของงานใน

ตำแหน่งดังกล่าวเช่นเดียวกัน หากข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี ^๕ชั้น ๑,๒๕๐ บาท ผู้ใดมี^๕พินความรู้และคุณสมบัติตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการหรือฝ่ายอัยการกำหนด และสอบเป็นผู้ช่วยผู้พิพากษา หรือผู้ช่วยอัยการได้ เมื่อได้รับการบรรจุในอัตราเงินเดือน ๒,๔๕๐ บาท ก็ไม่น่าจะถือว่าเป็นเรื่องของการเรียนลับเช่นเดียวกัน

ตอบสมาชิกเลขที่ ๗๘๗

จากปัญหาระเบียบข้าราชการพลเรือนปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๓ เดือนมีนาคม ๒๕๑๔ ว่าผู้ลาไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศเกิน ๔๕ วัน ผู้บังคับบัญชาจะเลื่อนเงินเดือนให้ไม่ได้ ต้องห้ามเลื่อนเงินเดือนตามนัยข้อ ๔ (๖) ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๙ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ขอเรียนถามว่า

ถาม นาย ก. ลาไปฝึกอบรมทุนประเภท ๑ ข. ณ ประเทศอินเดีย ๓ เดือน ก็คงเลื่อนเงินเดือนไม่ได้ เพราะมีเวลาปฏิบัติงานเพียง ๙ เดือน แม้จะเข้ากรณีพิเศษตามข้อ ๑๓ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๙ ก็ตาม

ปัญหา^๕นี้ ผมคิดว่าไม่ยุติธรรม เพราะผู้ลาไปศึกษาในประเทศคราวละ ๑ ปี ก็ยังได้รับโอกาสเลื่อนขึ้นเงินเดือน ^๕ทั้งนี้เพราะ ก.พ. และกรมบัญชีกลางไม่ได้หมายเหตุใน จ. ๑๔ ส่วนผู้ที่ลาไปฝึกอบรมในต่างประเทศเกิน ๔๕ วันแล้วกลับมามีเวลาปฏิบัติงานเกิน ๖ เดือน กรมบัญชีกลางได้หมายเหตุใน จ. ๑๔

ทำอย่างไรจึงจะเกิดความยุติธรรมตามระบบ Equality of right

ตอบ สำหรับกรณีผู้ลาไปศึกษาในหรือ ณ ต่างประเทศจะเลื่อนเงินเดือนได้หรือไม่^๕นั้น โปรดอ่านวารสารข้าราชการ ฉบับเดือนมิถุนายน ๒๕๑๔ ในคอลัมน์^๕นี้ และขอเรียนเพิ่มเติมว่า สำหรับกรณีการเลื่อนเงินเดือนที่ไม่มีกำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๙ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ก็อาจขอให้ ก.พ. พิจารณานุมัติให้ผู้บังคับบัญชาส่งเสนอเป็นพิเศษเฉพาะรายได้ตามนัยข้อ ๗ ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว

ปัญหาเกี่ยวกับงานคลัง

ผู้ตอบ จาก กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง :

วิเชียร	ไม้เรียง	รองอธิบดี	เฉลิมชัย	วสันนท์	นิติกรพิเศษ
สนิท	เกษะศิริ	เลขานุการกรม	ประภัสร์	พุทธรังษี	หัวหน้าแผนกการเจ้าหน้าที่
		วิรัตน์ สุวรรณศักดิ์	นิติกรโท	กองบำเหน็จบำนาญ	

ตอบสมาชิกอุดรธานี

ถาม ผมมีความข้องใจเกี่ยวกับการเบิกเงินในการไปราชการดังนี้

(๑) การเดินทางไปราชการในอันหยุตราาชการ จะขอเบิกเงินเป็นค่าอาหารล่วงหน้าโดยไม่เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปหรือไม่ได้

(๒) ในระหว่างไปราชการ ได้ไปติดต่อกับงานเกี่ยวกับราชการในวันเปิดราชการ แต่ได้ติดต่อกับงานเกินเวลาราชการจะเบิกเงินค่าอาหารล่วงหน้าแทนค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปหรือไม่ได้

(๓) การไปราชการถ้าไม่ถึง ๑ วันหรือไม่เกิน ๑๒ ชั่วโมง จะเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเฉลี่ยเป็นรายชั่วโมง หรือจะเบิกเป็นค่าอาหารทำการล่วงหน้าได้หรือไม่

(๔) การไปราชการ หากปฏิบัติราชการเกินเวลาราชการปกติ (เวลาราชการปกติ แต่ ๘.๓๐-๑๖.๓๐) เวลาส่วนที่เกินจะเบิกเป็นค่าอาหารล่วงหน้าได้หรือไม่ (หมายถึงว่าเวลาปกติเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไป ส่วนเวลาที่เกินเบิกเป็นค่าอาหารล่วงหน้า)

ตอบ การเดินทางไปราชการกับการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ อันจะมีสิทธิได้รับค่าอาหารนอกเวลามันต่างกัน การอนุมัติให้ข้าราชการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการจะต้องถือเกณฑ์ที่ว่า เป็นงานที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนเป็นพิเศษ ซึ่งถ้าไม่อยู่ปฏิบัติราชการนอกเวลาทำการปกติจะเกิดผลเสียหายแก่ราชการ ส่วนการเดินทางไปราชการ

นั้น ถือว่าตลอดเวลาที่เดินทางไปราชการ เป็นการปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา ในหลัก
การข้าราชการที่เดินทางไปราชการ จะต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการเป็นส่วนใหญ่
ฉะนั้นตามปัญหาของท่าน

- (๑) ทำไม่ได้ครับ
- (๒) ก็ไม่ได้ครับ
- (๓) ก็ไม่ได้เช่นเดียวกัน
- (๔) ก็ไม่ได้อีกแหละครับ

ตอบสมาชิกจังหวัดธนบุรี

ถาม ผมมีความสงสัยในระเบียบราชการอยู่เรื่องหนึ่ง คือว่า ผู้ที่เคยรับราชการมาแล้ว ๖ ปี
เศษ ได้ออกเพื่อสมัครผู้แทน และในการลาออกนั้น ไม่รับบำเหน็จบำนาญ เมื่อ
ไม่ได้เป็นผู้แทนและกลับมาเข้ารับราชการใหม่อีก จะเอาอายุราชการครั้งก่อนมารวม
กับอายุราชการครั้งหลังนี้ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญจะได้หรือไม่ ได้ไ้ถามหลายคน
แล้ว ได้ความไม่ชัดเจน บางคนว่ารวมอายุราชการได้ แต่บางคนว่ารวมกันไม่ได้

ตอบ เวลาราชการก่อนลาออกจะนับรวมกับเวลาตอนกลับเข้ารับราชการใหม่ เป็นเวลา
สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ได้ ต้องห้ามตามมาตรา ๓๐ (๑) แห่งพระราช
บัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไข

ตอบคุณน้อย บุรสุข

ถาม นายก. เข้ารับราชการแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๗๔ ประสงค์จะลาออกจากราชการ
ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๔ นายก. คิดบำเหน็จไม่ถูกต้องทั้งเวลาที่วิญญูก็ ไม่ทราบว่าเป็น
เวลาเท่าใด กรุณาบอกวิธีคิดให้ด้วย

ตอบ ถ้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือนเต็มตลอดมาตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๔๗๔
ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๔ จะมีเวลาราชการปกติประมาณ ๓๖ ปี สำหรับวันวิญญู
ไม่ทราบข้อเท็จจริงว่ารับราชการอยู่ในเขตจังหวัดใดบ้าง ตั้งแต่เมื่อใดถึงเมื่อใด
และระหว่างมีสิทธิได้นับเวลาวิญญูมีวันลาหรือไม่ จึงไม่อำนาจคำนวณให้ได้ แต่

พอจะประมาณได้ว่า มีเวลาที่คุณประมาณ ๗ ปี รวมเป็นเวลาราชการสำหรับ
คำนวณบำเหน็จบำนาญประมาณ ๕๓ ปี

$$\text{บำนาญ} = \frac{\text{เงินเดือนเดือนสุดท้าย} \times ๕๓}{๕๐}$$

ตอบสมาชิกเลขที่ ๒๐๑๗

ถาม ผมเริ่มรับราชการอยู่แผนกสรรพากรเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๔๘๓ แล้วถูกเกณฑ์เป็น
ทหารเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๔๘๔ เมื่อเกิดสงครามเอเชียบูรพา และในวันที่ ๑๐
ธันวาคม ๒๔๘๔ ได้ถูกส่งไปรับราชการสนามภาคพายัพถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม
๒๔๘๖ จึงถูกปลดประจำการกลับเข้ารับราชการ ขอรบกวนว่า ในระหว่างไปราชการ
สงคราม ผมมีสิทธินับเวลาราชการที่คุณหรือไม่ ถ้าได้นับเวลาที่คุณจะต้องปฏิบัติ
อย่างไร

ตอบ เป็นหน้าที่ของกระทรวงกลาโหมที่จะพิจารณากำหนดว่า จะมีสิทธิได้นับเวลาที่คุณ
ตั้งแต่เมื่อใดถึงเมื่อใด จึงต้องให้เจ้าหน้าที่ต้นสังกัดตรวจสอบและรับรองเวลาที่คุณ
ตามแบบที่ทางราชการกำหนด แล้วส่งให้กระทรวงกลาโหมโอนหนังสือรับรองเป็น
ทางการอีกครั้งหนึ่ง โปรดดูรายละเอียดตามหนังสือกระทรวงการคลังที่ ๑๘๑๕๖
(บบบ) ๒๕๐๖ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๐๖ ซึ่งอยู่ในระเบียบการขอรับ
บำเหน็จบำนาญและเงินทดแทน

กฎหมายและระเบียบใหม่

มีกฎหมายและระเบียบที่น่าสนใจประกาศใช้ดังนี้

๑. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นใน กรมการแพทย์ กรมการสนเทศ
๒. ระเบียบการช่วยเหลือข้าราชการผู้มีรายได้น้อย เกี่ยวกับการศึกษาของ บุตรในโรงเรียน (ฉบับที่ ๕.) พ.ศ. ๒๕๑๔
๓. การเก็บรักษาและทำลายเอกสาร ส่วนวนการสอบสวนทางวินัย
๔. การรับรองปริญญาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๖๕๘ (พ.ศ. ๒๕๑๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมการแพทย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๒. ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๔๖ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

ข้อ ๓. ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเกี่ยวกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
ครูอาชีวบาลจัดตัว	เสมียนพนักงาน	
พนักงานเภสัชกรรมจัดตัว	„	
ครูอาชีวบาลจัดตัว	ประจำแผนก	
นักกายภาพบำบัดจัดตัว	„	
นักจิตวิทยาจัดตัว	„	
พยาบาลสาธารณสุขจัดตัว	„	
ครูอาชีวบาลจัดตัว	หัวหน้าแผนก	
นักจิตวิทยาจัดตัว	„	
อาจารย์ผู้ปกครองจัดตัว	„	
นายแพทย์โทผู้อำนวยการโรงพยาบาล	„	โรงพยาบาล ในฐานะ หัวหน้าแผนก
นักจิตวิทยาเอก	หัวหน้ากอง	
พยาบาลเอก	„	
หัวหน้าธุรการเอก	„	

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
นายแพทย์เอกผู้อำนวยการโรงพยาบาล	หัวหน้ากอง	โรงพยาบาล ในฐานะ หัวหน้ากอง
นายแพทย์พิเศษทางกุมารจิตเวชศาสตร์	ผู้อำนวยการกอง	
นายแพทย์พิเศษทางกุมารเวชศาสตร์	„	
นายแพทย์พิเศษทางประสาทสัลยกรรม	„	
นายแพทย์พิเศษทางพยาธิวิทยา	„	
นายแพทย์พิเศษทางรังสีวิทยา	„	
นายแพทย์พิเศษทางสัลยกรรม	„	
นายแพทย์พิเศษทางสูติกรรม	„	
นายแพทย์พิเศษทางอายุรศาสตร์	„	

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๔
(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร
นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๖๘ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๔

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๖๕๙ (พ.ศ. ๒๕๑๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๙

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ในกรมการสนเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๔) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๙ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมการสนเทศ กระทรวงเศรษฐกิจ

ข้อ ๒. ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๑๒ (พ.ศ. ๒๕๐๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๙

ข้อ ๓. ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

พนักงานสถิติจตุร
พนักงานสืบราคาจตุร
พนักงานสืบราคาตรี
บุคลากรตรี

เทียบกับตำแหน่ง

เสมียนพนักงาน

”

ประจำแผนก

”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๔

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๖๕ วันที่ ๒๕ พ.ค. ๒๕๑๔

ที่ สร ๐๔๐๓/ว. ๓๘

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓ มิถุนายน ๒๕๑๔

เรื่อง ระเบียบการช่วยเหลือข้าราชการผู้มียาได้น้อยเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในโรงเรียน (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๑๔

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือที่ สร ๐๔๐๓/ว. ๓๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๑๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบดังกล่าวข้างต้น

ตามที่ได้นับขณมคคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยกับระเบียบการช่วยเหลือข้าราชการผู้มียาได้น้อยเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในโรงเรียน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ถือปฏิบัติต่อไป นั้น

บัดนี้ สำนักนายกรัฐมนตรีรายงาน ว่า กระทรวงการคลังได้ขอแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบการช่วยเหลือข้าราชการผู้มียาได้น้อยเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในโรงเรียน ทั้งนี้คณะกรรมการสงเคราะห์ข้าราชการผู้มียาได้น้อยได้พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย และได้เสนอร่างระเบียบการช่วยเหลือข้าราชการผู้มียาได้น้อยเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในโรงเรียน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๔ มาเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๑๔ ลงมติเห็นชอบด้วย และให้ดำเนินการต่อไปได้ ดังสำเนาระเบียบที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ทศิต บุญธรรม

(นายทศิต บุญธรรม)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ทำการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติกรรม

ระเบียบ

การช่วยเหลือข้าราชการผู้มรายได้น้อย เกี่ยวแก่การศึกษาของบุตรในโรงเรียน (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๑๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการช่วยเหลือข้าราชการผู้มรายได้น้อย เกี่ยวแก่การศึกษาของบุตรในโรงเรียน คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการช่วยเหลือข้าราชการผู้มรายได้น้อยเกี่ยวแก่การศึกษาของบุตรในโรงเรียน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๔”

ข้อ ๒. ให้ยกเลิกคำนิยาม “โรงเรียน” “เงินบำรุงการศึกษา” “ปีการศึกษา” ในข้อ ๓. แห่งระเบียบการช่วยเหลือข้าราชการผู้มรายได้น้อยเกี่ยวแก่การศึกษาของบุตรในโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๐๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“โรงเรียน” หมายความว่า สถานศึกษาที่อยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการที่จัดระดับการศึกษาไม่สูงกว่าอนุปริญาหรือเทียบเท่า โรงเรียนเตรียมทหารสังกัดกระทรวงกลาโหม โรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัย โรงเรียนเทศบาล โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ ไม่รวมโรงเรียนราษฎร์ประเภทโรงเรียนการศึกษาพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์

“เงินบำรุงการศึกษา” หมายความว่า เงินที่โรงเรียนเก็บในปการศึกษาเป็นค่าลงทะเบียนหรือค่าขึ้นทะเบียน หรือค่าสมัครเข้าเรียน ค่าบำรุงห้องสมุด หรือห้องวิทยาศาสตร์ ค่าบำรุงพลศึกษาและหัตถศึกษา ค่าบำรุงโรงเรียน หรือค่าบำรุงวิทยาลัย ค่าวัสดุฝึกหัดหรือค่าภาคปฏิบัติ หรือค่าบำรุงศิลปศึกษา ค่าห้องพยาบาล ค่ากิจกรรมเสริมหลักสูตร และค่าบำรุงอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน ความที่กระทรวงศึกษาธิการจะได้กำหนดในอัตราที่ไม่สูงกว่าที่ส่วนราชการซึ่งโรงเรียนสังกัดกำหนด

“ปีการศึกษา” หมายความว่า ปีการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงกลาโหม มหาวิทยาลัย เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

ข้อ ๓. ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่การเบิกเงินประจำภาคแรกของปีการศึกษา ๒๕๑๔ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ที่ ตร ๑๕๐๖/ว. ๖

สำนักงาน ก.พ.

๔ มิถุนายน ๒๕๑๔

เรื่อง การเก็บรักษาและทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนทางวินัย
 เว้น (เว้นกระทรวง)

ด้วยมีส่วราชการบางแห่งหรือ ก.พ. ว่าสำนวนการสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการทางวินัยที่เสร็จเด็ดขาดแล้วควรเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ตามระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๐๖ ข้อ ๓๒ หรือมีระเบียบ หรือมีวิธีปฏิบัตินอกเหนือจากระเบียบดังกล่าวอย่างไร

ก.พ.พิจารณาแล้วเห็นว่าสำนวนการสอบสวนหรือสำนวนการพิจารณาโทษข้าราชการทางวินัยมีลักษณะเป็นหนังสือที่ให้งเก็บรักษาไว้ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๐๖ ข้อ ๓๒ ซึ่งจะต้องเก็บไว้ไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี แต่ขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนว่าด้วยการเก็บรักษาและทำลายสำนวนการสอบสวนหรือสำนวนการพิจารณาโทษข้าราชการทางวินัยวางไว้ ก.พ.เห็นว่าสำนวนการสอบสวนหรือสำนวนการพิจารณาโทษข้าราชการทางวินัยเป็นหนังสือที่เก็บไว้มีประโยชน์ เพราะอาจจำเป็นต้องใช้อ้างในทางอรรถคดี ในการพิจารณาขอยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติ ในการประกอบการพิจารณาความประพฤติและการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการในภายหลัง ควรเก็บรักษาสำนวนการสอบสวนหรือสำนวนการพิจารณาโทษทางวินัยที่เสร็จเด็ดขาดแล้วไว้เป็นหลักฐานทางราชการไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณดังกล่าว จึงลงมติให้เว้นกระทรวงทบวงกรมทราบเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิณ ณ นคร

(นายประวิณ ณ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ.

รักษาการแทน เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

ที่ สร ๐๕๐๓/ว. ๘

สำนักงาน ก.พ.

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๑๔

เรื่อง การรับรองปริญญาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เรียน (เวียนกระทรวง)

ด้วย ก.พ. ได้มีมติรับรองปริญญาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าเป็นปริญญาซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามกฎ ก.พ. ดังนี้

๑. รับรองปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (สัตวศาสตร์) ของคณะสัตวแพทยศาสตร์ ว่าเป็นปริญญาซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามข้อ ๖ (๒) แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ (พ.ศ. ๒๕๑๓)
๒. รับรองปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสัตววิทยาของบัณฑิตวิทยาลัย ว่าเป็นปริญญาซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามข้อ ๖ (๕) แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(พันเอก จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวิชาการ

สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก

โดย ชาลี เอี่ยมกระสินธุ์

เอเชีย

ไทย.....พันเอกสนธิ สังขจันทร์ ทูตทหารบกประจำสถานเอกอัครราชทูตไทย ประจำไชน่ฮงแถลงว่า ประเทศไทยจะเริ่มถอนทหารออกจากเวียดนามใต้ ตั้งแต่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๑๔ เป็นต้นไป โดยจะถอนทหาร ๖,๐๐๐ คน ในจำนวนทั้งสิ้น ๑๒,๐๐๐ คนภายในสิ้นเดือนนี้ ส่วนที่เหลืออีกครึ่งหนึ่ง จะถอนกลับภายในสิ้นปี.

พม่า.....คอมมิวนิสต์ในพม่าทั้งพวกจางขาวและจางแดงได้แยกปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม ๆ แต่กลุ่มที่สำคัญมีสามกลุ่มคือ กลุ่มพวกคะฉิ่น ปฏิบัติการอยู่บริเวณเมืองแสนหวีและคุนลอง กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มของ พังจ่าเขิน ปฏิบัติการอยู่บริเวณเมืองโหวปางนาน และกลุ่มที่สามเป็นของโปกางยอย ปฏิบัติการอยู่บริเวณเมืองนาค้า แต่ละกลุ่มมีกำลังจำนวนประมาณ ๑๐๐ ถึง ๓๐๐ คน ได้ลอบเข้าชุมโจมตีกำลังของฝ่ายรัฐบาลพม่าอยู่เนืองนิจ พม่าเป็นประเทศที่มีนโยบายเป็นกลาง มีการติดต่อกับฝ่ายประเทศโลกเสรีและคอมมิวนิสต์

อินโดนีเซีย.....การออกเสียงเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกในอินโดนีเซียในช่วงเวลา ๑๖ ปีที่ผ่านมา กำหนดใน ๓ มิถุนายนเพื่อเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยผลการเลือกตั้งจะไม่กระทบกระเทือนถึงสถานการณ์ของนายพลซูฮาร์โต ประธานาธิบดีแต่อย่างใด ประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงมีจำนวน ๕๗ ล้าน ๕ แสนคน โดยจัดตั้งหออากเสียงลงคะแนน ๓๓๐,๐๐๐ แห่ง จะใช้เวลาหลายวันกว่าจะทราบผล ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซียมี

รวมทั้งสิ้น ๔๖๐ ตำแหน่ง แต่ให้ประชาชนเป็นผู้ออกเสียงเลือกตั้งเพียง ๓๖๐ ตำแหน่งรัฐบาลเป็นผู้แต่งตั้งเองโดยคัดเลือกจากฝ่ายทหาร ๗๕ ตำแหน่ง พลเรือน ๒๕ ตำแหน่ง พรรคการเมืองซึ่งเข้าแข่งขันรับเลือกตั้งคราวนี้มี ๑๐ พรรค รวมทั้งพรรคของรัฐบาลด้วย ผลการเลือกตั้ง พรรคโกลคาร์ ซึ่งเป็นพรรครัฐบาลได้รับชัยชนะอย่างท่วมท้น โดยได้รับเลือกมากกว่า ๓๐๐ ที่นั่ง

ฟิลิปปินส์.....ทางการฟิลิปปินส์ส่งกำลังทหารไปยังเกาะ ๓ เกาะในเขตทะเลจีนตอนใต้ เพื่อต่อต้านทหารจีนคณะชาติซึ่งไปตั้งอยู่บนเกาะอิคูอาบา ในหมู่เกาะ สะแปรทลีย์ เกาะหนึ่งในจำนวน ๓ เกาะที่ฟิลิปปินส์ส่งทหารไปตั้งอยู่บนอยู่ห่างจากเกาะอิคูอาบาเพียง ๔๑ ไมล์ ประธานาธิบดีมาร์โกสประกาศว่า ทหารจีนคณะชาติเข้ายึดเกาะอิคูอาบาอย่างผิดกฎหมาย หมู่เกาะสะแปรทลีย์ ประกอบด้วยเกาะต่าง ๆ ๒๒ เกาะ เกาะอิคูอาบาเป็นเกาะใหญ่ที่สุด แต่มีพื้นที่เพียง ๒ ตารางไมล์ และมีสนามบินแห่งหนึ่ง จีนคณะชาติ จีนคอมมิวนิสต์ ฝรั่งเศส เวียดนาม เนเธอร์แลนด์ และฟิลิปปินส์ ต่างก็อ้างว่าหมู่เกาะสะแปรทลีย์เป็นของประเทศตน

มอโรคโค.....ข่าวจากกรุงราบัต นครหลวงของมอโรคโค กษัตริย์ฮัสซันที่ ๒ แถลงว่า บรรดาผู้พยายามก่อรัฐประหารเพื่อล้มระบอบกษัตริย์ ในมอโรคโคเมื่อวันเสาร์ที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๑๔ ประสบความล้มเหลวและจะต้องถูกประหารชีวิตด้วยการยิงเป้า ทรงระบุว่า นายทหารชั้นนายพล ๔ คน คือ นายพล โมฮัมหมัด เมคบูห์ ซึ่งเสียชีวิตในการสู้รบ นายพลมุสตาฟา นายพลบูกริน และนายพลฮามู มีผู้เสียชีวิต ๑๕๘ คนเป็นอย่างน้อย เหตุเกิดขึ้นภายหลังฝ่ายกบฏได้ยิงกราดเข้าไปภายในพระราชวังของกษัตริย์ฮัสซัน ซึ่งตั้งอยู่ชานกรุงราบัตอันเป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษา การกบฏครั้งนี้กระทำตามแบบลิเบีย มีนายทหารเข้าร่วมไม่ถึง ๑๐ คน นอกนั้นเป็นนักเรียนนายร้อย

- ๑,๔๐๐ คน เอกอัครราชทูตเบลเยียมประจำมอโรคโคก็พลอยเสียชีวิตใน
 ๕๕
 ครึ่งนทว.

 ลิเบีย.....ลิเบีย ประกาศตัดสัมพันธ์ทางการทูตกับมอโรคโคเมื่อ ๑๔ กรกฎาคม
 พันเอกกิตตาฟี ผู้นำแห่งลิเบียได้หารือกับประธานาธิบดีชาติแห่งอียิปต์ที่
 กรุงไคโร คาดว่าคงเจรจากันในเรื่องเกี่ยวกับการก่อรัฐประหารในมอโรคโค
 ไม่ประสบความสำเร็จ

 อิหร่าน.....รัฐบาลอิหร่านกับเลบานอน ได้สถาปนาสัมพันธ์ภาพทางการทูตกัน ใหม่เมื่อ
 ๑๖ กรกฎาคม ภายหลังที่ได้ตัดความสัมพันธ์ระหว่างกันมาเป็นเวลา ๑๘
 เดือน

 อีรัก.....อีรักประกาศตัดสัมพันธ์ทางการทูตกับจอร์แดนและสั่งปิดพรมแดนระหว่าง
 อีรักกับจอร์แดนเมื่อ ๑๔ กรกฎาคม นับเป็นประเทศอาหรับประเทศที่ ๒ ที่
 ตัดความสัมพันธ์ในระยะ ๒-๓ เดือนมานี้ ลิเบียเป็นประเทศแรกที่ทำเช่น
 นั้นในระหว่างที่สงครามกลางเมืองในจอร์แดนกำลังขับเคลื่อนอย่างรุนแรงมา
 แต่เดือนกันยายน สกก่อน ๕๕ ประเทศอาหรับทั้งสองขุ่นเคือง ด้วยทหาร
 จอร์แดนทำการปราบปรามกองโจรปาเลสไตน์อย่างดุเดือดและนองเลือด

 จอร์แดน.....นายวาซี เทล นายกรัฐมนตรีจอร์แดน แถลงเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม
 ว่า ขบวนการกองโจรปาเลสไตน์หน่วยคอมมานโดอาหรับที่ปฏิบัติการอยู่
 ในจอร์แดนถูกจับกุมตัวไว้ได้ประมาณ ๒,๓๐๐ คน ในจำนวนทั้งหมด
 ๒,๕๐๐ คนจากการสู้รบระหว่างกองทัพบกจอร์แดนกับกองโจรอาหรับทาง
 ภาคเหนือของจอร์แดน

 ชูตาน.....เมื่อ ๒๒ กรกฎาคม เกิดรัฐประหารขึ้นในชูตาน พันตรีฮาเซม เอลอิตตา
 ผู้นิยมคอมมิวนิสต์ และบุคคลอีก ๓ คนในสภาปฏิวัติชูตานถูกจับ รวมทั้ง
 พันตรีมากูบ ออสมาน น้องชาย นายอับเดล กาเลคมากูบ หัวหน้า
 พรรคคอมมิวนิสต์ชูตาน นายพลนู เมรี กลับเข้าครองอำนาจดังเดิม มี

มิวนิสต์ไปยังสหรัฐ หลังจากประธานาธิบดีนิกสัน สั่งยกเลิกมาตรการห้ามค้าขายระหว่างสหรัฐกับจีนคอมมิวนิสต์เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ปี^{๕๕} โดยมาตรการดังกล่าวได้ใช้บังคับมาตั้งแต่วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๑๓ หรือในระหว่างสงครามเกาหลี

- ศาลสูงสุดของสหรัฐได้วินิจฉัยด้วยคะแนนเสียง ๖ ต่อ ๓ ลงมติเห็นชอบให้หนังสือพิมพ์นิวยอร์ก ไทม์ และหนังสือพิมพ์วอชิงตันโพสต์ มีสิทธิเสรีในการพิมพ์เรื่องราวอันเกี่ยวกับเอกสารลับของกระทรวงกลาโหมสหรัฐ โดยที่รัฐบาลสหรัฐไม่มีสิทธิที่จะเข้าไปแทรกแซงแต่อย่างใดได้ เอกสารลับนั้นได้เปิดเผยความเป็นมาเกี่ยวกับสงครามเวียดนามได้ คำวินิจฉัยอ้างว่า ^{๕๖} ทงนเนื่องจากรัฐบาลสหรัฐไม่สามารถกำหนดได้แน่นอนว่า การตีพิมพ์เอกสารลับดังกล่าวจะมีผลกระทบกระเทือนผลประโยชน์ของชาติเพียงใด
- ประธานาธิบดีนิกสันปราศรัยทางวิทยุและโทรทัศน์เมื่อ ๑๖ กรกฎาคม ว่า จะเดินทางไปเยือนจีนคอมมิวนิสต์ในเดือนพฤษภาคม สกหน้า ตามคำเชิญของนายจูเอินโล นายกรัฐมนตรีจีนคอมมิวนิสต์ ประธานาธิบดีสหรัฐ^{๕๗}แจ้งว่า การเดินทางไปเยือนจีนคอมมิวนิสต์เพื่อสันติภาพ เชื่อว่าทุกประเทศจะได้รับประโยชน์จากการที่สหรัฐกับจีนคอมมิวนิสต์มีความสัมพันธ์กันดีขึ้น ^{๕๘} บน ตลอดจนเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดลงด้วย
- สหรัฐส่งยานอวกาศอะพอลโล ๑๕ พร้อมด้วยนักบินอวกาศ ๓ คน คือ พันเอกเดวิด สก็อต อายุ ๓๙ ปี พันโทเจมส์ เออร์วิน อายุ ๔๑ ปี และพันตรีอัลเฟรด วอเคน อายุ ๓๙ ปี แห่งกองทัพอากาศสหรัฐจากแหลมเคนเนดี เมื่อเวลา ๒๐.๓๔ น. ตามเวลากรุงเทพฯ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๑๔ การเดินทางไปลงยังดวงจันทร์ครั้งนี้^{๕๙}นับเป็นครั้งที่ ๔ ของนักบินอวกาศสหรัฐ วัตถุประสงค์เพื่อสำรวจพื้นผิวดวงจันทร์ส่วนที่เก่าแก่ที่สุดพอๆ กับการกำเนิดของดวงจันทร์ ค้นหาความลับในระบบสุริยจักรวาล พันเอกเดวิด สก็อตเป็นผู้บังคับยานซึ่งมีชื่อว่า “เอนเทปเวอร์” และยาน

๘๐ สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก

ลงดวงจันทร์ชื่อ “ฟิลคอน” การเดินทางไปยังดวงจันทร์ครั้งนี้ ได้นำรถดวงจันทร์ไปด้วยซึ่งจะได้ใช้สำหรับให้นักบินอวกาศสหรัฐขึ้นขึ้นเป็นระยะทาง ๒๒ ไมล์บนพื้นผิวดวงจันทร์ นับว่าเป็นครั้งแรกที่ได้มีการนำรถขึ้นไปเล่นบนดวงจันทร์

แอฟริกา

ไลบีเรีย.....ข่าวจากกรุงมอนโรเวียแจ้งว่าเมื่อ ๒๓ กรกฎาคมนี้ ได้มีการสถาปนา นายวิลเลียม ทอลเบิร์ต เข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนใหม่ของ สาธารณรัฐไลบีเรีย แทนนายวิลเลียม ทับแมนผู้ถึงอสัญกรรม ไลบีเรียเป็นประเทศย่านแอฟริกาตะวันตก.

ข่าวราชการ

๑. ความต้องการใน ๒๐ ปีข้างหน้า

การเพิ่มประชากรของประเทศไทยในสมัยกรุงสุโขทัย กรุงศรีอยุธยา และตอนต้นสมัยกรุงรัตนโกสินทร์เป็นไปอย่างช้าๆ การเพิ่มประชากรจึงมิได้ก่อให้เกิดปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมขึ้นในสมัยนั้น

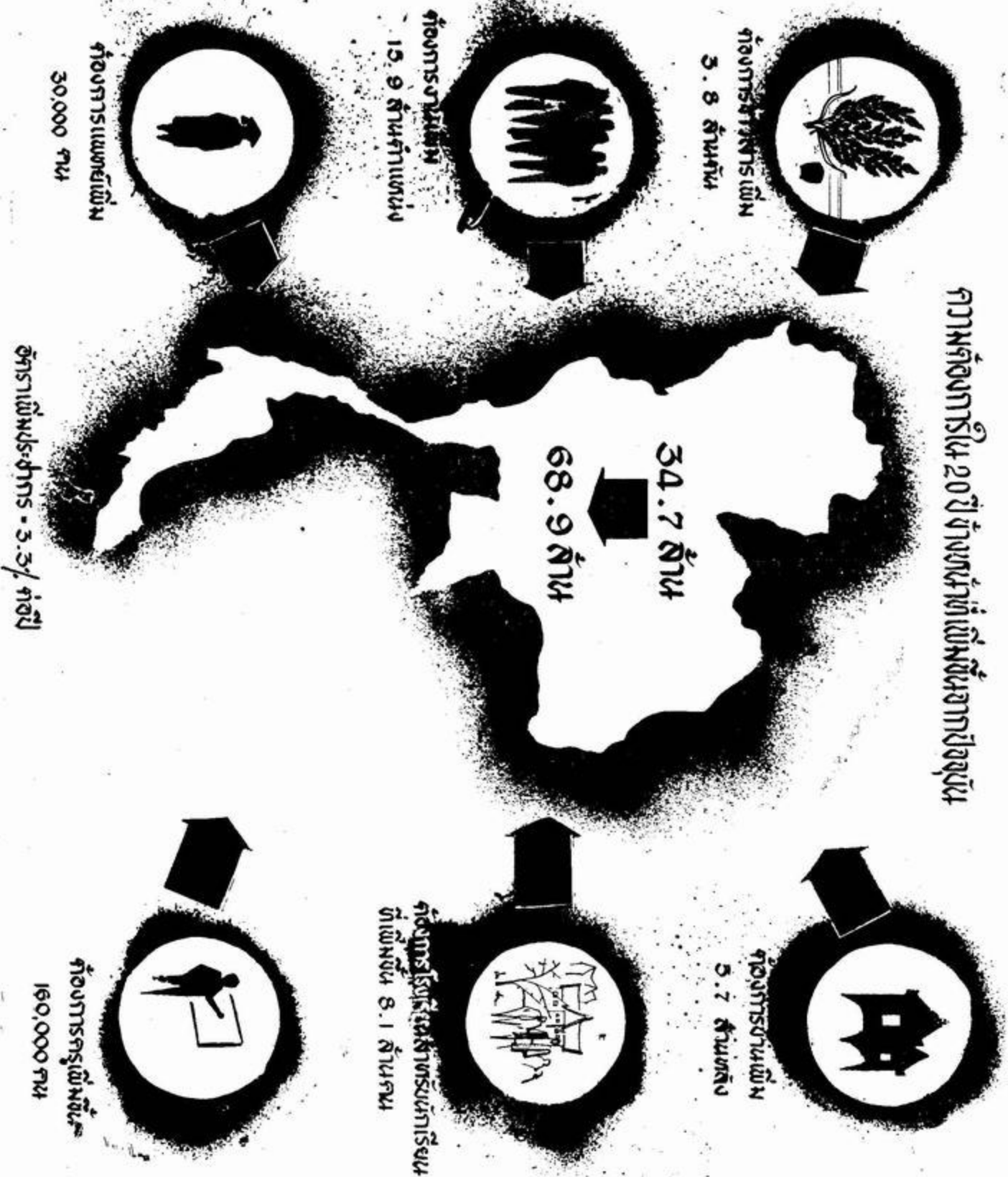
ดังจะเห็นได้ว่าการที่ประชากรจะเพิ่มขึ้น ๑ ล้านคน ในสมัยนั้น จะต้องใช้เวลามากกว่าหนึ่งร้อยปี แต่ในปัจจุบันประชากรจะเพิ่มขึ้น ๑ ล้านคน โดยใช้เวลาไม่ถึงหนึ่งปี และต่อไปการที่ประชากรจะเพิ่มขึ้น ๑ ล้านคนก็จะใช้เวลาสั้นลงอย่างรวดเร็วเป็นลำดับ

ประชากรของประเทศไทยกำลังเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงที่สุดเท่าที่เคยปรากฏในประวัติศาสตร์ของชาติกล่าวคือ เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๓.๓ ต่อปี ถ้าหากอัตราเพิ่มดังกล่าวยังคงดำเนินต่อไปประเทศไทยจะมีประชากรประมาณ ๑๒๐ ล้านคนในปี พ.ศ. ๒๕๕๐

การเพิ่มประชากรในอัตราร้อยละ ๓.๓ ต่อปี จะทำให้ประชากรเพิ่มขึ้นเท่าตัวทุกระยะ ๒๒ ปี ดังนั้นหากประชากรยังเพิ่มอยู่ด้วยอัตราดังกล่าว จากจำนวนประชากร ๓๕ ล้านคน เมื่อสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ก็จะเพิ่มเป็น ๗๐ ล้านคนใน ๒๒ ปีข้างหน้า และต่อจากนั้นไปอีก ๒๒ ปีประชากรก็จะเพิ่มเป็น ๑๔๐ ล้านคน และหลังจากนั้นอีก ๒๒ ปี (ซึ่งหากนับตั้งแต่ปัจจุบันก็จะเป็นเวลา ๖๖ ปี) ประเทศไทยจะมีประชากรถึง ๒๘๐ ล้านคน

ประเทศสำคัญๆ ในทวีปเอเชียหลายประเทศได้กำหนดนโยบายประชากรของประเทศขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะลดอัตราการเพิ่มของประชากรและส่งเสริมการอนามัยแก่มารดาและเด็ก ประเทศดังกล่าวนี้รวมทั้งประเทศที่มีประชากรขนาดใหญ่เกินกว่าห้าร้อยล้านคนซึ่งได้แก่ประเทศอินเดีย และประเทศเล็กที่มีพลเมืองเพียงสองล้านคนซึ่งได้แก่ประเทศสิงคโปร์ และรวมทั้งประเทศที่มีอัตราเพิ่มประชากรสูงมากถึงร้อยละ ๓.๕ ต่อปี ซึ่งได้แก่ประเทศฟิลิปปินส์ ตลอดจนประเทศที่มีอัตราการเพิ่มเพียงร้อยละ ๑.๑ ต่อปี ซึ่งได้แก่ประเทศญี่ปุ่น

ความท้าทายใน 20 ปีข้างหน้าต่อแผนพัฒนาจากปัจจุบัน

สำหรับประเทศไทยจัตว่ามอัตราการเพิ่มประชากรสูงที่สุดในโลกประเทศหนึ่งกล่าวคือ
อัตราการเพิ่มประชากรถึงร้อยละ ๓.๓ ต่อปี

การที่ประชากรเพิ่มด้วยอัตราเพิ่มสูง กล่าวคืออัตราเกิดอยู่ในระดับสูงแต่อัตราตาย
ลดลงอย่างรวดเร็ว ทำให้โครงสร้างอายุของประชากรอยู่ในลักษณะที่เสียเปรียบเมื่อเปรียบเทียบกับ
ประเทศอุตสาหกรรม กล่าวคืออัตราส่วนของเด็กสูงมาก ซึ่งหมายความว่าผู้ใหญ่แต่ละคน
ต้องมีการเลี้ยงดูเด็กมาก ดังจะเห็นว่าผู้ใหญ่ ๑๐๐ คนในประเทศไทยต้องรับผิดชอบดูแลเด็ก
จำนวน ๘๙ คน ขณะเดียวกันในประเทศสวีเดนผู้ใหญ่ ๑๐๐ คน ต้องรับการเลี้ยงดูเด็กเพียง
๓๒ คน นอกจากนี้ยังพบว่าในประเทศที่ก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมผู้ใหญ่แต่ละคนโดยเฉลี่ยมี
ความสามารถผลิตได้สูงและมีรายได้มากกว่าผู้ใหญ่ในประเทศไทย เด็กในประเทศเหล่านั้นจึง
ได้รับการดูแล ได้รับการศึกษาและอบรมเพื่อเตรียมตัวเป็นแรงงานของประเทศได้ดีกว่า

อีก ๒๐ ปีข้างหน้า ประชากรของประเทศจะเพิ่มขึ้นอีกประมาณหนึ่งเท่าตัวของ
จำนวนประชากรเมื่อสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๑๒ กล่าวคือจะเพิ่มขึ้นอีก ๓๔ ล้านคนเศษภายในระยะ
๒๐ ปี ความต้องการด้านต่าง ๆ จึงทวีขึ้นเป็นสัดส่วนตามการเพิ่มประชากรด้วย และความต้องการ
การบางอย่างเช่น ความต้องการแพทย์อาจารย์และช่างฝีมือจะทวีขึ้นอย่างรวดเร็วเพราะนอกจาก
ประชากรจะเพิ่มขึ้นแล้ว ยังต้องปรับปรุงอัตราส่วนของแพทย์อาจารย์หรือช่างฝีมือให้ ได้สัดส่วน
กับประชากรอย่างเหมาะสมกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันด้วย

ประเทศไทยจะมีปริมาณกำลังแรงงานในอนาคตเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ถึงแม้การวางแผน
ครอบครัวได้รับผลสำเร็จก็จะไม่ทำให้จำนวนเด็กลดลงกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน หากแต่จะทำให้
อัตราส่วนของเด็กต่อผู้ใหญ่ในวัยทำงานลดลง หมายความว่าผู้ใหญ่ในวัยทำงานสามารถจะให้
การเลี้ยงดูเด็กได้ดีขึ้น

ขณะเดียวกันจำนวนเด็กที่เกิดใหม่แต่ละปีก็จะมีจำนวนมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
และเด็กเหล่านั้นก็จะมี โอกาสรอดชีวิตและเติบโตใหญ่เป็นกำลังแรงงานของประเทศได้มากกว่าที่เป็น
อยู่ในปัจจุบัน ดังนั้นกำลังแรงงานในอนาคตก็จะเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ แม้จะมีการดำเนินงานด้าน
การวางแผนครอบครัวเข้มแข็งเพียงใดก็ตาม นอกจากนี้ การวางแผนครอบครัวจะกลับทำให้

กำลังแรงงานในอนาคตเป็นกำลังแรงงานที่มีคุณภาพสูงขึ้น เนื่องจากเด็กที่เกิดมาจะมีโอกาสได้รับการดูแลด้านสุขภาพอนามัยดีขึ้นและได้รับการศึกษาสูงขึ้น

ในกลางปี พ.ศ. ๒๕๑๓ กำลังแรงงานของประเทศไทยมีประมาณ ๑๖.๘ ล้านคน และกำลังแรงงานนี้จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเพิ่มขึ้นอีกประมาณหนึ่งเท่าตัวเป็น ๓๒.๗ ล้านคน ภายในเวลาเพียง ๒๐ ปีเท่านั้น ตำแหน่งงานสำหรับประชากรที่เพิ่มขึ้นจึงจำต้องเพิ่มขึ้นให้ได้ สัดส่วนตามไปด้วย ในระยะห้าปีระหว่าง พ.ศ. ๒๕๑๔-๒๕๑๘ คาดว่าความต้องการตำแหน่งงานใหม่จะต้องเพิ่มขึ้นอีก ๒.๘ ล้าน ตำแหน่งและความต้องการตำแหน่งงานใหม่จะขยายตัวอย่างรวดเร็วขึ้นเป็นลำดับ โดยที่ในระยะห้าปีระหว่าง พ.ศ. ๒๕๒๙-๒๕๓๓ คาดว่าประเทศไทยจะต้องจัดหาตำแหน่งงานเพิ่มจากที่มีอยู่เดิมขึ้นอีก ๕.๓ ล้านตำแหน่ง การวางแผนครอบครัวจะช่วยชะลออัตราเพิ่มของแรงงานในระยะยาว ฉะนั้น จึงกล่าวได้ว่าการวางแผนครอบครัวจะช่วยป้องกันปัญหาการว่างงานและปัญหาการทำงานต่ำกว่าระดับ

๒. โฉมหน้างบประมาณ ปี ๒๕๑๕

ประมาณการรายรับ

๑. จากรายได้	๒๑,๗๐๐	ล้านบาท
๒. จากเงินกู้ภายในประเทศ		
ธนาคารแห่งประเทศไทย	๔,๐๐๐	ล้านบาท
ธนาคารออมสิน	๖๐๐	ล้านบาท
ธนาคารพาณิชย์และเอกชน	๑,๒๐๐	ล้านบาท
๓. เงินคงคลัง	๑,๕๐๐	ล้านบาท

งบประมาณรายจ่าย เป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๒๙,๐๐๐ ล้านบาท
เปรียบเทียบกับงบประมาณของปี ๒๕๑๔ แต่ละหน่วยงานปรากฏดังนี้

หน่วยงาน	๒๕๑๔ (ประมาณล้านบาท)	๒๕๖๕ (ประมาณล้านบาท)	เพิ่ม (+) / ลด (-)
งบกลาง	๔,๕๙๐	๑,๙๗๓	- ๒,๖๑๗
สำนักงานนายกรัฐมนตรี	๑,๓๗๗	๑,๕๖๗	+ ๑๙๐
กระทรวงกลาโหม	๕,๐๖๘	๔,๙๘๘	- ๘๐
กระทรวงการคลัง	๑,๑๘๙	๔,๕๐๔	+ ๓,๓๑๕
กระทรวงการต่างประเทศ	๑๖๘	๑๖๖	- ๒
กระทรวงเกษตร	๖๗๑	๖๖๗	- ๔
กระทรวงคมนาคม	๒๓๔	๒๐๑	- ๓๓
กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ	๕,๗๕๒	๕,๑๖๓	- ๕๘๙
กระทรวงมหาดไทย	๖,๒๖๕	๖,๓๖๘	+ ๑๐๓
กระทรวงยุติธรรม	๙๑	๙๐	- ๑
กระทรวงศึกษาธิการ	๑,๗๘๙	๑,๙๗๙	+ ๑๙๐
กระทรวงเศรษฐกิจ	๕๒	๕๐	- ๒
กระทรวงสาธารณสุข	๙๗๕	๙๕๖	- ๑๙
กระทรวงอุตสาหกรรม	๕๑	๔๖	- ๕
ราชบัณฑิตยสถาน	๐.๙	๑	- ๐.๑
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา	๕๒	๔๕	- ๗
สำนักพระราชวัง	๔๕	๔๗	+ ๒
สำนักราชเลขาธิการ	๑.๙	๑.๙	(เพิ่ม ๕๐๐บาท)
รัฐวิสาหกิจ	๒๖๕	๑๗๘	- ๘๖

บรรณาธิการแถลง

คุณฉวีล สุทธวรารักษ์ สมาชิกเลขที่ ๗๘๗ จังหวัดสุรินทร์

กองบรรณาธิการได้ตอบปัญหาข้อข้องใจให้ท่านแล้ว หวังว่าคงจะช่วยผ่อนคลายข้อสงสัยลงได้บ้าง ส่วนเรื่องเงินเดือนขึ้นหนึ่งหรือสองขึ้น และการก้าวหน้าในตำแหน่งงานนั้น กล่าวกันว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ นอกจากตัวเราจะสามารถทำงานให้ได้ทั้งงานและน้ำใจลูกน้องแล้ว เพื่อน ๆ ต้องสนับสนุนด้วย แต่ที่สำคัญก็คือ ผู้บังคับบัญชาท่านต้อง.....ด้วยนะ แต่อย่างไรก็ดี.....พยายามทำความดีความชอบไว้มาก แล้วจะเกิดผล.....

คุณอนันต์ อุบลสุวรรณ สมาชิกเลขที่ ๒๔๗๔ ด้านสุลกการสุโขทัย นราธิวาส

คุณสมบุญ พุกลานนท์ สมาชิกเลขที่ ๔๗๙ จังหวัดหนองคาย

คุณอนันต์ ครัว ฝ่ายจัดการ ฯ ได้จัดส่งวารสารฉบับเดือน มกราคม กุมภาพันธ์ และ มีนาคม ไปให้ท่านแล้ว หวังว่าคงได้รับเรียบร้อยแล้ว

ขอขอบคุณท่านสมาชิกทั้งสองที่ได้กรุณาให้ข้อแนะนำมาหลายประการด้วยกัน กองบรรณาธิการยินดีจัดการเรื่องที่มา โดยเฉพาะเรื่องแนะแนวตอบสอบคัดเลือกเลื่อนชั้น จัตุวา-ตรี ตรี-โท และโท-เอก ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนความก้าวหน้าทั่วสมาชิกทุกคน

ขอขอบคุณผู้มีส่วนช่วยให้ความรู้ด้านวิชาการและด้านปฏิบัติการในวารสารฉบับนี้ คือ ดร. เกษม ศิริสัมพันธ์ พ.ด. อรรถ วิชัยกุล ดร. บรรพต วีระสัย พ.ด.ค. บัญชา เนตินันท์ คุณวารินทร์ บุชบรรณ คุณพลสิทธิ์ หนูชูชัย คุณอุศล บุญประกอบ คุณวิเชียร เกตุสิงห์ และคุณจามรี วิสุทธิกุล

ขอขอบคุณผู้มีอุปการคุณ คือ โรงงานยาสูบ บริษัทโรงกลั่นน้ำมันไทย จำกัด ธนาคารกรุงเทพ ฯ บริษัท T.W.A., บริษัท B.O.A.C. ไว้ในโอกาสนี้ด้วย